2 शमुवेल

शौलाच्या निधनाचे वृत्त दावीदाला समजते

1 अमालेक्यांचा पाडाव करुन दावीद सिकलाग येथे
परतला. शौलाच्या मृत्यूनंतर लगेचची ही घटना आहे.
दावीदाला सिकलाग येथे येऊन दोन दिवस झाले होते.
2 तिसऱ्या दिवशी तिथे एक तरुण सैनिक आला. तो
शौलाच्या छावणीतला होता. त्याचे कपडे फाटलेले आणि
डोके धुळीने माखलेले होते. सरळ दावीदापाशी येऊन
त्याने लोटांगण घातले.
3 दावीदाने त्याला “तू कोठून आलास?” म्हणून विचारले.
त्याने आपण नुकतेच इस्राएलांच्या छावणीतून आल्याचे
सांगितले.
4 तेव्हा दावीद त्याला म्हणाला, “मग युध्दात कोणाची
सरशी झाली ते सांग बरे!”
तो म्हणाला, “लोकांनी लढाईतून पळ काढला. बरेच
जण युध्दात कामी आले. शौल आणि त्याचा मुलगा योनाथान
दोघेही प्राणाला मुकले.’
5 दावीद त्या तरुणाला म्हणाला, “हे दोघे मेले हे तुला
कसे कळले?”
6 यावर तो तरुण सैनिक म्हणाला, “योगायोगाने मी
गिलबोवाच्या डोंगरावरच होतो. तिथे शौल आपल्या
भाल्यावर पडलेला मला दिसला. पलिष्ट्यांचे रथ आणि
घोडेस्वार त्याच्या अगदी नजीक येऊन ठेपले होते. 7 शौलाने
मागे वळून पाहिले तेव्हा त्याला मी दिसलो. त्याने मला
बोलावले आणि मी ओ दिली. 8 त्याने माझी चौकशी केली.
मी अमालेकी असल्याचे त्याला सांगितले. 9 तेव्हा शौल
म्हणाला, ‘मला जबर दुखापत झाली आहे. तेव्हा मला
मारुन टाक. एवीतेवी मी मरणाच्या दारातच उभा आहे.’
10 त्याची जखमी अवस्था पाहता तो वाचणार नाही हे
दिसतच होते तेव्हा मी त्याचा वध केला. मग त्याचा मुकुट
आणि दंडावरचे आभूषण काढून घेतले. स्वामी महाराज,
त्याच वस्तू येथे तुमच्यासाठी मी आणल्या आहेत.”
11 हे ऐकून दावीदाला इतके दु:ख झाले की त्या भरात
त्याने आपले कपडे फाडले. त्याच्या सोबतच्या लोकांनीही
त्याचे अनुसरण केले. 12 दु:खाने त्यांनी आक्रोश केला.
संध्याकाळ पर्यंत त्यांनी काही खाल्ले नाही. शौल, त्याचा
मुलगा योनाथान त्याचप्रमाणे परमेश्वराचे लोक म्हणजे
इस्राएलाचे लोक मृत्यु मुखी पडले या बद्दल त्यांनी शोक
केला.

दावीद त्या अमालेक्याच्या वधाचा हुकूम सोडतो

13 शौलाच्या मृत्युची बातमी आणणाऱ्या त्या तरुण
सैनिकाशी दावीद बोलला. त्याला दावीदाने विचारले, “तू
कुठला?” त्याने सांगितले, “मी अमालेकी असून एका
परदेशी माणसाचा मुलगा आहे.”
14 दावीदाने त्याला विचारले, “देवाने निवडलेल्या राजाचा
वध करताना तुला भीती कशी वाटली नाही?”
15–16 पुढे दावीद त्याला म्हणाला, “तुझ्या मृत्यूला तूच
जबाबदार आहेस. परमेश्वराच्या अभिषिक्त राजाला आपण
मारले असे तू बोलून चुकला आहेस. तू अपराधी आहेस
याची तूच आपल्या तोंडाने साक्ष दिली आहेस.” दावीदाने
मग आपल्या एका तरुण सेवकाला बोलावून या
अमालेक्याचा वध करण्यास फर्मावले. त्याप्रमाणे त्या
इस्राएली तरूणाने अमालेक्याला मारले.

शौल आणि योनाथानला उद्देशून दावीदाचे शोकगीत

17 शौल आणि त्याचा पुत्र योनाथान यांना उद्देशून दावीदाने
एक शोकपूर्ण गीत म्हटले. 18 त्याने यहूद्यांना एक शोकगीत
शिकवायला सांगितले हे शोकगीत धनुर्विलाप या नावाने
ओळेखले जाते. याशारच्या पुस्तकात हे गीत लिहिलेले
आहे.

19 “हे इस्राएला, तुझे सौंदर्य तुझ्या डोंगरावर नष्ट झाले
पाहा, हे शूर कसे धारातीर्थी पडले!
20 ही बातमी गथ मध्ये सांगू नका अष्कलोनच्या रस्त्यांवर
जाहीर करु नका. नाहीतर पलिष्ट्यांच्या त्या मुली (शहरे)
आनंदित होतील. नाहीतर (सुंता न केलेल्या) त्या
परकीयांच्या मुलींना (शहरांना) आनंद होईल.
21 गिलबोवाच्या डोंगरावर पाऊस किंवा दव न पडो!
तिथल्या शेतातून यज्ञात अर्पण करण्यापुरतेही काही न
उगवो! कारण शूरांच्या ढालींना तिथे गंज चढला शौलची
ढाल तेलपाण्यावाचून तशीच पडली
22 योनाथानच्या धनुष्याने आपल्या वाटच्या शत्रुंचे
पारिपत्य केले शौलाच्या तलवारीने ही आपले बळी घेतले.
रक्ताचे पाट वाहवून त्यांनी लोकांना वधिले, बलदंडांची
हत्या केली.
23 शौल आणि योनाथान यांनी आयुष्यभर परस्परांवर
प्रेम केले, एकमेकांना आनंद दिला मृत्यूनेही त्यांची ताटातूट

केली नाही. गरुडांहून ते वेगवान् आणि सिंहापेक्षा बलवान्
होते!
24इस्राएली कन्यांनो, शौलासाठी शोक करा. किरामिजी
वस्त्रे त्याने तुम्हाला दिली वस्त्रांवरचे सोन्याचे जरीकाम
त्याने दिले.
25युध्दात शूर पुरुष कामी आले गिलबोवाच्या डोंगरावर
योनाथानला मरण आले.
26बंधो, योनाथान, मी अतिशय दु:खी असून तुझ्यासाठी
फार अस्वस्थ आहे. तुझ्या सहवासाचा लाभ मला मिळाला.
स्त्रियांच्या प्रेमापेक्षाही तुझे माझ्यावरील प्रेम अधिक होते
27या युध्दात पराक्रमी पुरुषांचे पतन झाले त्यांची शस्त्रे
नष्ट झाली."

दावीद आणि त्याचे लोक हेब्रोनला जातात

2 दावीदाने मग परमेश्वराला विचारले, "मी यहूदातील
एखाद्या नगरात जाऊ का?"
तेव्हा परमेश्वर म्हणाला, "हो खुशाल जा" दावीदाने
विचारले, "कुठे जाऊ?" देवाने सांगितले, "हेब्रोनला जा."
2तेव्हा दावीद आपल्या दोन्ही बायकांसह हेब्रोनला गेला.
(इज्रेलची अहीनवाम आणि कर्मेलच्या नाबालची विधवा
अबीगईल या त्याच्या दोन बायका) 3 आपल्या बरोबरच्या
लोकांनाही दावीदाने त्यांच्या त्यांच्या परिवारासकट सोबत
घेतले. हेब्रोन येथे आणि आसपासच्या गावांमध्ये या सर्वांनी
वस्ती केली.

दावीदाचे याबेशच्या लोकांना धन्यवाद

4यहूदा येथील लोक मग हेब्रोनला आले आणि त्यांनी
दावीदाला अभिषेक करुन यहूदाचा राजा म्हणून घोषित
केले. मग त्याला ते म्हणाले, "याबेश गिलादच्या लोकांनी
शौलचा दफनविधी केला." 5तेव्हा दावीदाने याबेश
गिलादच्या लोकांकडे दूत पाठवून संदेश दिला, "आपला
स्वामी शौल याचा दफनविधी करुन तुम्ही जो दयाभाव
दाखवला आहे त्याबद्दल परमेश्वर तुमचे भले करो. 6देव
तुमच्याशी प्रामाणिक राहील, तुमच्यावर प्रेमाची पाखर
घालील. मीही तुमच्याशी दयाळूपणाने वागेन. कारण तुम्ही
हे काम केलेले आहे. 7आता खंबीर राहा आणि धैर्याने
वागा. आपला स्वामी शौल मरण पावला असला तरी
यहूदा वंशातील लोकांनी मला राज्याभिषेक केला आहे."

ईश-बोशेथ राजा बनतो

8नेरचा मुला अबनेर हा शौलचा सेनापती होता. इकडे
तो शौलचा मुलगा ईश-बोशेथ याला घेऊन महनाईम
याठिकाणी आला. 9आणि त्याने ईश-बोशेथला गिलाद,
अशेर, इज्रेल, एफ्राईम, बन्यामीन आणि सर्व इस्राएल*
यांच्यावर राजा म्हणून नेमले. 10हा शौलाचा पुत्र
ईश-बोशेथ इस्राएलवर राज्य करु लागला तेव्हा चाळीस
वर्षाचा होता. त्याने दोन वर्षे कारभार पाहिला. पण यहूदा
वंशाचा पाठिंबा दावीदाला होता. 11दावीद हेब्रोनमध्ये राज्य
करत होता. त्याने यहूदांच्या घराण्यावर साडेसात वर्षे राज्य
केले.

भयंकर झुंज

12नेरचा मुलगा अबनेर आणि शौलपुत्र ईश-बोशेथचे
सेवक महनाईम सोडून गिबोन येथे आले. 13सरुवेचा मुलगा
यवाब आणि दावीदचे सेवकही बाहेर पडून गिबोनला आले.
गिबोनच्या तलावाशी या दोन गटांची गाठ पडली. तलावाच्या
दोन बाजूला दोन्ही सैन्ये उतरली.
14अबनेर यवाबाला म्हणाला, "आपल्यातील तरुण
सैनिकांनी उठून समोरासमोर येऊन दोन हात करावे."
यवाब म्हणाला, "ठीक आहे होऊन जाऊ दे."
15तेव्हा दोन्ही बाजूचे तरुण सैनिक उठले. त्यांनी
आपापली संख्या पाहिली. शौलपुत्र ईश-बोशेथ याच्या
बाजूने झुंज द्यायला त्यांनी बन्यामीनच्या वंशातील बाराजण
निवडले आणि दावीदाच्या सैन्यातील बाराजणांना घेतले.
16प्रत्येकाने आपल्या प्रतिस्पर्ध्याचे मस्तक धरुन त्याच्या
कुशीत तलवार खुपसली. तेव्हा सर्व एकदम पडले. म्हणून
त्या जागेचे नाव हेलकथहसूरीम म्हणजेच "धारदार सुऱ्यांचे
क्षेत्र" असे पडले हे स्थळ गिबोनमध्ये आहे. 17त्या दिवशी
तेथे तुंबळ युध्द झाले. दावीदाच्या सैन्याने त्या दिवशी
अबनेर आणि इस्राएल लोक यांचा पराभव केला.

अबनेरकडून असाएलचा वध

18यवाब, अबीशय आणि असाएल हे सरूवेचे तीन पुत्र.
त्यापैकी असाएल हा वेगवान धावपटू होता, अगदी
रानातल्या हरणासारखा चपळ होता. 19त्याने अबनेरचा
पाठलाग सुरु केला. अबनेरचा पाठलाग करताना
त्याने डावीकडे अथवा उजवीकडे वळून सुद्धा पाहिले
नाही. 20अबनेर ने मागे वळून विचारले, "तू असाएल
ना?"

असाएलने होकार भरला

21[असाएलला इजा होऊ नये असे अबनेरला वाटत
होते.] म्हणून तो असाएलला म्हणाला, "माझा पाठलाग
थांबव. एखाद्या तरुण सैनिकाला धर. त्याचे चिलखत
स्वत:साठी घे." पण असाएलने त्याचे न ऐकता अबनेरचा
पाठलाग चालूच ठेवला.
22पुन्हा अबनेर त्याला म्हणाला, "हा पाठलाग थांबव
नाहीतर मला तुला मारावे लागेल आणि तसे झाले तर
तुझा भाऊ यवाब याला मी तोंड दाखवू शकणार नाही."
23तरीही असाएल ऐकेना. तेव्हा अबनेरने आपल्या भाल्याचे

इस्राएल कधी याचा अर्थ देशवाचक असतो इथे वंशवाचक म्हणून घ्यायचा आहे.

मागचे टोक असाएलच्या पोटात खुपसले. भाला सरळ त्याच्या पोटात घुसून पाठीतून निघाला. असाएलला तिथे तात्काळ मृत्यू आला.

यवाब आणि अबीशय अबनेरच्या मागावर

असाएलचा मृतदेह तिथेच जमिनीवर पडलेला होता. लोकांनी ते पाहिले आणि ते तिथेच थांबले. [24]पण यवाब आणि अबीशय यांनी अबनेरचा पाठलाग चालू ठेवला. ते अम्मा टेकडीपाशी पोहोंचले तेव्हा सूर्य नुकताच मावळत होता. (ही टेकडी गिबोन वाळवंटाच्या रस्त्यावरील गिहा गावासमोर आहे.) [25]बन्यामीनच्या घराण्यातील लोक अबनेरकडे आले आणि या डोंगराच्या शिखरावर उभे राहिले. [26]तेव्हा यवाबाला हाक मारून अबनेरने त्याला विचारले, "आपापसातील या प्राणघातक लढाया अशाच चालू ठेवायच्या आहेत का? याचे पर्यवसान दु:खात होणार आहे हे तू जाणतोसच. आपल्याच भाऊबंदांचा पाठलाग थांबवायला तुझ्या लोकांना सांग." [27]तेव्हा यवाब म्हणाला, "तू हे सुचवलेस ते चांगले झाले. नाहीतर, देवाच्या जीविताची शपथ, हे लोक सकाळच्या वेळी आपल्याच बांधवांचा पाठलाग करत राहिले असते." [28]आणि यवाबाने रणशिंग फुंकले. त्याच्या बाजूच्या लोकांनी इस्राएल लोकांचा पाठलाग थांबवला. एवढेच नव्हे तर त्यांनी पुढे इस्राएलांशी युध्दही केले नाही.

[29]अबनेर आणि त्याच्या बरोबरची माणसे यांनी मग रातोरात यार्देन खोऱ्यातून कूच केले. नदी पार करुन महनाइमला पोचेपर्यंत ते वाटचाल करत होते.

[30]यवाबाने अबनेरचा पाठलाग थांबवला आणि तो परतला. आपल्या लोकांना त्याने एकत्र केले तेव्हा असाएल धरुन दावीदाच्या सेवकांपैकी एकोणीस जण बेपत्ता असल्याचे त्याला आढळून आले. [31]पण दावीदाच्या लोकांनी बन्यामीनच्या कुळातील अबनेरची तीनशे साठ माणसे मारली होती. [32]दावीदाच्या लोकांनी असाएलचे दफन बेथलहेम येथे त्याच्या वडीलांच्या थडग्यातच केले.

यवाब आणि त्याची माणसे रात्रभर प्रवास करुन उजाडता उजाडता हेब्रोन येथे पोचली.

इस्राएल आणि यहूदा यांच्यात लढाई

3 दावीद आणि शौल यांच्या घराण्यांमध्ये दीर्घकाळ युध्द चालू राहिले. दिवसेंदिवस दावीदाची ताकद वाढत चालली तर शौलचे घराणे कमकुवत बनत गेले.

हेब्रोन येथे दावीदाच्या सहा मुलांचा जन्म

[2]हेब्रोन येथे दावीदाला मुलगे झाले, त्यांचा क्रम असा इज्रेलची अहीनवाम हिच्यापासून पाहिला मुलगा झाला तो अम्मोन. [3]दुसरा मुलगा किलाब, हा कर्मेलची नाबालची विधवा अबीगईल हिचा मुलगा. अबशालोम तिसरा, गशूरचा राजा तलमय याची मुलगी माका ही याची आई. [4]अदोनीया चवथा, हग्गीथ ही त्याची आई. शफाट्या पाचवा, त्याची आई अबीटल. [5]दावीदाची बायको एग्ला हिच्यापासून सहावा इथ्राम झाला. हेब्रोनमध्ये जन्मलेले हे त्याचे सहा पुत्र.

अबनेर दावीदाला येऊन मिळण्याचे ठरवतो

[6]शौल आणि दावीद यांच्या घराण्यात चाललेल्या लढायांमध्ये शौलाच्या सैन्यातील अबनेरचे बळ वाढत चालले. [7]शौलची रिस्पा नामक उपपत्नी होती. ती अय्याची मुलगी. ईश-बोशेथ अबनेरला म्हणाला, "माझ्या वडिलांच्या दासीशी तू शरीर संबध का ठेवतोस?"

[8]या बोलण्याचा अबनेरला संताप आला. तो म्हणाला, "शौलशी आणि त्याच्या घराण्याशी मी एकनिष्ठ राहिलेलो आहे. दावीदाच्या हातून मी तुमचा पराभव होऊ दिला नाही. मी विश्वासघात केला नाही.* पण आता तू मला या बाईच्या संदर्भात दूषण देत आहेस.

[9–10]आता मात्र मी निर्धाराने सांगतो की, देवाने भाकित केल्याप्रमाणे सर्व घडेल. शौलाच्या घराण्याकडून राज्य काढून घेऊन ते दावीदाकडे सोपवण्याचे भाकित परमेश्वराने केले आहे. परमेश्वर दावीदाला इस्राएल आणि यहूदा यांचा राजा करणार आहे. दानपासून बैर-शेब्यापर्यंत त्याचे राज्य असेल. माझ्याहातून आता हे सर्व प्रत्यक्षात आले नाही तर देव खुशाल माझे वाईट करो."

[11]ईश-बोशेथ हे ऐकून इतका घाबरला की त्याने काहीही प्रत्युत्तर केले नाही.

[12]अबनेरने दूतांकरवी दावीदाला निरोप पाठवला, "ह्या प्रदेशांवर कोणी राज्य करावे असे तुला वाटते? माझ्याशबरोबर करार कर. म्हणजे इस्राएलचा राजा म्हणून तुला मान्यता मिळवून द्यायला मी मदत करीन."

[13]यावर दावीद म्हणाला, "हे छान झाले, मी करार करायला तयार आहे. आता माझे एक मागणे आहे.शौलची मुलगी मीखल हिला आपल्याबरोबर आणलेस तरच मी तुला भेटीन."

पत्नी मीखलशी दावीदाची पुनर्भेट

[14]शौलचा मुलगा ईश-बोशेथ याच्याकडे दावीदाने जासूदांकरवी निरोप पाठवला, "माझी पत्नी मीखल हिला माझ्याकडे पाठवून द्यावे. ती मला देण्यात आलेली आहे. तिच्या प्राप्तीसाठी मी शंभर पलिष्ट्यांचा वध केला होता."

[15]तेव्हा ईश-बोशेथने लईशचा मुलगा पालटीयेल याच्याकडून मीखलला आणण्यास माणसे पाठवली. [16]पालटीयेल हा मीखलचा नवरा. तो तिच्यामागोमाग बहूरीम पर्यंत रडतरडत गेला. पण अबनेरने त्याला परत जाण्यास सांगितले तेव्हा तो मागे फिरला.

विश्वासघात केला नाही शब्दश: अर्थ "मी यहूदाच्या कन्याचे डोके आहे काय?"

अबनेरचे दावीदाला मदतीचे आश्वासन

17अबनेरने इस्राएलाच्या वडीलधाऱ्या मंडळीकडे निरोप
पाठवला, "दावीदाला राजा करावे असे तुमच्या मनात
होते. 18आता ते प्रत्यक्षात आणा. परमेश्वराने दावीद विषयी
म्हटले आहे 'पलिष्टी लोक आणि इतर शत्रू यांच्यापासून
मी माझ्या इस्राएल लोकांचे संरक्षण करीन. माझा सेवक
दावीद याच्यामार्फत मी हे करीन.'"

19अबनेरने हे सर्व हेब्रोन येथे दावीदाच्या कानावर
घातले. बन्यामीन घराण्यातील लोकांशीही तो या विषयी
बोलला. त्यांना आणि इस्राएल लोकांना ते चांगले वाटले.

20एवढे झाल्यावर तो आपल्या बरोबर वीस जणांना
घेऊन हेब्रोन येथे दावीदाकडे आला. दावीदाने अबनेर
आणि त्याच्या बरोबरचे हे सर्वलोक यांना मेजवानी दिली.

21अबनेर दावीदाला म्हणाला, "महाराज, सर्व इस्राएल
लोकांना मी आता आपल्या पायाशी एकत्र आणतो. ते
तुमच्याशी करार करतील. मग आपल्या इच्छेप्रमाणे तुम्ही
इस्राएलवर राज्य कराल."

तेव्हा दावीदाने अबनेरला निरोप दिला. अबनेर शांततेने
परत गेला.

अबनेरचा मृत्यू

22इकडे यवाब आणि दावीदाचे लोक युध्दावरुन परत
आले. त्यांनी शत्रूकडून बऱ्याच मौल्यवान वस्तू लुटून
आणल्या. दावीदाने निरोप दिल्यावर अबनेर नुकताच
शांतचित्ताने तेथून गेला होता. तेव्हा हेब्रोन येथे दावीदाजवळ
तो अर्थातच नव्हता. 23यवाब सर्वसैन्यासह हेब्रोन येथे
आला. सैन्यातील लोक यवाबाला म्हणाले, "नेरचा मुलगा
अबनेर दावीदाराजाकडे आलेला होता आणि दावीदाने
त्याला शांत मनाने जाऊ दिले होते."

24तेव्हा यवाब राजाकडे आला आणि म्हणाला, "हे
आपण काय केलेत? अबनेर येथे आलेला असताना तुम्ही
त्याला तसेच जाऊ दिलेत! असे का? 25या नेरच्या मुलाला
तुम्ही ओळखताच. त्याचा यात कावा आहे. तो येथील
बित्तंबातमी काढायला आला होता." 26मग दावीदाकडून
निघून यवाबाने आपले दूत अबनेरच्या मागावर पाठवले.
त्यांनी त्याला सिरा विहिरीजवळ गाठले आणि परत आणले.
दावीदाला याची काहीच कल्पना नव्हती. 27हेब्रोन येथे
त्याला आणल्यावर यवाबाने त्याला गुप्त मसलत
करण्यासाठी म्हणून वेशीच्या आत घेतले आणि अबनेरच्या
पोटात वार केला. अबनेर गतप्राण झाला. यवाबाचा भाऊ
असाएल याला अबनेरने मारले होते त्याचा यवाबाने सूड
उगवला.

दावीदाचा अबनेर करता शोक

28दावीदाला हे वृत्त समजले तेव्हा तो म्हणाला, "नेरचा
मुलगा अबनेर याच्या खुनाच्या बाबतीत मी आणि माझे
राज्य निर्दोष आहोत. परमेश्वर हे जाणतो. 29यवाब आणि
त्याचे कुटुंबीय या कृत्याला जबाबदार आहेत. तेव्हा अपराधी
ते आहेत. [याचे फळ त्यांना भोगावे लागेल] त्याच्या
वंशातील लोक महारोग, पंगुत्व यांनी ग्रासले जातील,
युध्दात मारले जातील. त्याची अन्नान्नदशा होईल."

30गिबोनच्या लढाईत अबनेरने असाएलला मारले.
आपल्या भावाच्या वधाचे प्रत्युत्तर म्हणून यवाब आणि
अबीशय यांनी अबनेरला मारले.

31–32दावीदाने यवाब व त्याच्या बरोबरचे सर्व लोक
यांना सांगितले, "तुमची ही वस्त्रे फाडा आणि शोक झाला
असल्याचे दाखवणारी वस्त्रे घाला. अबनेरच्या मृत्युबद्दल
दु:ख व्यक्त करा." त्यांनी हेब्रोन येथे अबनेरचे दफन
केले. दावीद अत्यंविधीला हजर होता. अबनेरच्या
कबरीपाशी राजा आणि इतर सर्व जण यांनी विलाप केला.

33तेथे दावीद राजाने हे शोकगीत म्हटले

"एखाद्या मूढ गुन्हेगाराप्रमाणे अबनेर मेला,नाही का?
34अबनेर, अरे, तुझ्या हातात बेड्या नव्हत्या, पाय
साखळदंडांनी बांधले नव्हते नाही रे, तुला कपटी लोकांनी
मारले."

मग पुन्हा सर्वांनी अबनेरसाठी शोक व्यक्त केला.
35दावीदाने काही तरी खाऊन घ्यावे म्हणून दिवसभर
लोकांनी त्याची मनधरणी केली. पण दावीदाने एक निर्धार
केला होता. "सूर्यास्तापूर्वी मी भाकर किंवा तत्सम काहीही
खाल्ले तरी देव मला शासन करो, मला संकटात टाको
'असे तो बोलला होता." 36लोकांनी हे सर्व पाहिले आणि
दावीद राजाची वर्तणूक पाहून त्यांना आनंद झाला.
37दावीदाने अबनेरला मारलेले नाही याबद्दल यहूदा आणि
इस्राएल लोकांची खात्री पटली.

38दावीद राजा आपल्या सेवकांना म्हणाला, "आज एक
महत्वाचा पुढारी इस्राएलमध्ये मारला गेला हे तुम्ही
जाणताच. 39त्याच दिवशी राजा म्हणून माझा राज्याभिषेक
झाला. सरुवेच्या मुलांचे हे वर्तन मला फार त्रासदायक
झाले आहे. परमेश्वर त्यांच्या गुन्ह्याबद्दल त्यांना तसेच
शासन करो."

शौलाच्या घराण्यावर संकटे

4 हेब्रोन येथे अबनेर मरण पावल्याचे शौलाचा मुलगा
ईश–बोशेथ याला कळले. तेव्हा तो आणि इतर सर्व
लोक भयभीत झाले. 2तेव्हा दोन माणसे ईश–बोशेथला
भेटायला आले. ते दोघे सेनानायक असून रेखाब आणि
बाना ही त्यांची नावे. हे रिम्मोनचे मुलगे (रिम्मोन हा
बैरोथचा बैरोथ नगर बन्यामिन वंशाचे, म्हणून हे ही
बन्यामिनी होत. 3पण बैरोथ येथील सर्व लोक गित्तईम
येथे पळून गेले. अजूनही ते तिथेच आहे.)

4शौलाचा मुलगा योनाथान याला मफीबोशेथ नावाचा
मुलगा होता. इज्रेलहून शौल आणि योनाथान यांच्या
निधनाची बातमी आली तेव्हा हा मफीबोशेथ पाच वर्षांचा
होता. शत्रूच्या भीतीने त्याची दाई त्याला घेऊन पळाली.

पळापळीत तिच्या हातून तो खाली पडला आणि दोन्ही पायांनी अधू झाला.

5बैरोथच्या रिम्मोनची मुले, रेखाब आणि बाना ही दुपारच्या वेळी ईश-बोशेथच्या घरी गेली. ऊन असल्यामुळे ईश-बोशेथ तेव्हा आराम करत होता. 6–7गहू घेण्याच्या मिषाने रेखाब आणि बाना घरात घुसले. आपल्या शयनगृहात तेव्हा ईश-बोशेथ झोपला होता. त्याच्यावर हल्ला करुन या दोघांनी त्याला ठार मारले. त्याचे शिर धडावेगळे करुन ते बरोबर घेतले. मग यार्देनच्या खोऱ्यातून रात्रभर वाटचाल करत. 8ते हेब्रोन येथे पोचले. आणि दावीदाला त्यांनी ईश-बोशेथचे मस्तक अर्पण केले.

रेखाब आणि बाना दावीद राजाला म्हणाले, “शौल पुत्र ईश-बोशेथ या आपल्या शत्रूचे हे मस्तक. त्याने तुमच्या वधाचा प्रयत्न केला. त्याबद्दल आज परमेश्वरानेच शौलला आणि त्याच्या कुटुंबियांना तुमच्यासाठी शिक्षा केली.”

9पण दावीद त्या दोघांना म्हणाला, “देवाशपथ परमेश्वरानेच मला आजपर्यंत सर्व संकटांतून सोडवले आहे.

10यापूर्वीही एकदा आपण चांगली बातमी आणली आहे असे वाटून एकाने मला सांगितले, पाहा शौल मेला त्याला वाटले या बातमीबद्दल मी त्याला बक्षीस देईन पण मी त्याला धरून सिकलाग येथे ठार केले. 11तुम्हालाही आता ठार करुन या भूमीवरुन नष्ट केले पाहिजे. कारण, आपल्या घरात, आपल्या बिछान्यावर झोपलेल्या एका चांगल्या माणसाला तुम्ही दुष्टाव्याने ठार केलेत.”

12असे म्हणून दावीदाने आपल्या तरुण सैनिकांना रेखाब आणि बाना यांना ठार करायची आज्ञा दिली. तेव्हा या तरुणांनी त्यांचे हात पाय तोडून त्यांना हेब्रोन येथील तळ्यापाशी टांगले. मग हेब्रोन येथे अबनेरच्या कबरीजवळच त्यांनी ईश-बोशेथच्या मस्तकाचे दफन केले.

इस्राएल लोक दावीदाला राजा करतात

5 इस्राएलच्या सर्व घराण्यांमधील लोक हेब्रोन येथे दावीद पाशी एकत्र आले आणि त्याला म्हणाले, “आपण इस्राएल लोकांना एकाच कुटुंबातले, एकाच रक्तामांसाचे आहोत.

2शौल राज्यावर होता तेव्हा सुध्दा तूच युध्दात आमचे नेतृत्व करत होतास इस्राएलांना युध्दावरुन तूच परत आणत होतास. खुद्द परमेश्वर तुला म्हणाला, ‘माझ्या इस्राएल प्रजेचा तू मेंढपाळ होशील. इस्राएलवर राज्य करशील.’”

3मग इस्राएल मधील सर्व वडीलधारी मंडळी दावीद राजाला भेटायला हेब्रोन येथे आली. दावीदाने या सर्वांबरोबर परमेश्वरासमक्ष करार केला. त्यानंतर दावीदाला त्या सर्वांनी इस्राएलचा राजा म्हणून अभिषेक केला.

4दावीद राज्य करायला लागला तेव्हा तीस वर्षांचा होता. त्याने चाळीस वर्षे राज्य केले. 5हेब्रोनमध्ये यहूदावर त्याने साडेसात वर्षे राज्य केले आणि तेहतीस वर्षे सर्व इस्राएल आणि यहूदावर यरुशलेम मधून राज्य केले.

दावीद यरुशलेम नगर जिंकतो

6राजाने आपले लोक बरोबर घेऊन यरुशलेम येथे राहणाऱ्या यबूसी लोकांवर स्वारी केली तेव्हा ते यबूसी दावीदाला म्हणाले, “तू आमच्या नगरात* प्रवेश करु शकणार नाहीस. आमच्या येथील आंधळे आणि पांगळे सुध्दा तुम्हाला थोपवतील.” (दावीदाला आपल्या नगरात प्रवेश करणे जमणार नाही असे त्यांना वाटले म्हणून ते असे म्हणाले. 7तरीपण दावीदाने सियोन किल्ला घेतला. दावीद नगर असे त्याचे नाव पडले.)

8दावीद त्यादिवशी आपल्या लोकांना म्हणाला, “यबूसी लोकांचा पराभव करायचा असेल तर खंदकमार्गे जा आणि त्या आंधळ्या पांगळ्या' दावीदाच्या शत्रूंना गाठा.”

यावरूनच, “आंधळे पांगळे यांना या घरात येता यायचे नाही” अशी म्हण पडली.

9दावीदाचा मुक्काम किल्लयात होता व त्याचे नाव “दावीदनगर” असे दिले. मिल्लो नामक भाग त्याने उभारला. नगराच्या आत त्याने आणखी बऱ्याच इमारती उभारल्या. 10सर्वशक्तिमान परमेश्वर त्याच्या बाजूचा होता म्हणून दावीद अधिकाधिक समर्थ होत गेला.

11सोरेचा राजा हीराम याने आपले दूत दावीदाकडे पाठवले. गंधसरूची झाडे, सुतार, गवंडी हे ही त्याने पाठवले. त्यांनी दावीदासाठी निवासस्थान उभारले. 12तेव्हा, परमेश्वराने आपल्याला खरोखरच इस्राएलाचा राजा केले आहे हे दावीदाला पटले. तसेच देवाने आपल्या लोकांसाठी, इस्राएल राष्ट्रासाठी, त्याच्या (दावीदाच्या) राज्याला महत्व दिले आहे हे ही त्याला उमगले. 13हेब्रोनहून आता दावीद यरुशलेम येथे आला. तेथे त्याने आणखी लग्ने केली आणि त्याच्याकडे आता अधिक दासी आणि बायका होत्या. यरुशलेम येथे त्याच्या आणखी काही मुलांचा जन्म झाला. 14त्याच्या या यरुशलेम येथे जन्मलेल्या मुलांची नावे अशी. शम्मुवा, शोबाब, नाथान, शलमोन, 15इभार, अलीशवा, नेफग, याफीय, 16अलीशामा, एल्यादा आणि अलीफलेट.

दावीदाचे पलिष्ट्यांशी युध्द

17दावीदाला इस्राएल लोकांनी राज्याभिषेक केल्याचे पलिष्ट्यांनी ऐकले. तेव्हा त्याला शोधून त्याचा वध करण्यासाठी म्हणून ते निघाले. पण हे वृत्त समजल्यावर दावीद यरुशलेम येथील किल्ल्यात आला. 18पलिष्ट्यांनी रेफाईमच्या खोऱ्यात तळ दिला. 19दावीदाने परमेश्वराला विचारले, “मी पलिष्ट्यांवर चढाई करु का? तुझे साहाय्य मला लाभेल का?”

तू … नगर यरुशलेम नगर डोंगरावर वसवलेले असून त्याच्या भोवती उंच तटबंदी आहे. म्हणून ते दुर्गम आहे.

परमेश्वर उत्तरला, "होय, पलिष्ट्यांच्या पराभवात मी
तुला खात्रीने मदत करील."
20तेव्हा दावीद बाल-परासीम येथे गेला आणि
त्याने पलिष्ट्यांचा पराभव केला. दावीद तेव्हा म्हणाला,
"खिंडार पडलेल्या धरणातून पाणी घुसावे तसा
परमेश्वर माझ्यादेखत शत्रूवर तुटून पडला." म्हणूनच
दावीदाने त्या जागेचे नाव "बाल परासीम" म्हणजेच खिंडार
पाडणारा प्रभू' असे ठेवले. 21पलिष्ट्यांनी आपल्या देवांच्या
मूर्ति त्या ठिकाणीच टाकून दिल्या. दावीदाने आणि
त्याच्या माणसांनी त्या तेथून हलवल्या. 22पलिष्ट्यांनी
पुन्हा एकदा रेफाईमच्या खोऱ्यात तळ दिला. 23दावीदाने
प्रार्थना केली. यावेळी परमेश्वराने सांगितले, "तेथे जाऊ
नको त्यांना वळसा घालून पाठीमागे जा. मग तुतीच्या
झाडाजवळ त्यांच्यावर हल्ला कर. 24तुम्ही झाडावर चढून
बसा. त्यांच्या सैन्याच्या चढाईचा आवाज तुम्हाला
झाडाच्या शेंड्यावरुन ऐकू येईल. तेव्हा मात्र झटपट उठाव
करा कारण परमेश्वराच पलिष्ट्यांच्या पाडावाला पुढे
होईल."
25दावीदाने मग परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे हालचाली
केल्या. पलिष्ट्यांचा पराभव केला. गेबापासून गेजेरपर्यंत
त्यांचा पाठलाग करुन त्यांना घालवून दिले.

देवाचा करारकोश यरुशलेममध्ये आणतात

6 दावीदाने पुन्हा इस्राएलमधून निवडक तीस हजार
माणसे निवडून सैन्य तयार केले. 2त्यासह तो पवित्र
करार कोश यरुशलेमला आणण्यासाठी यहूदातील बाला
येथे गेला. देवाची उपासना करायची असली म्हणजे हा
कोश जेथे असेल तेथे लोकांना जावे लागे. हा पवित्र
करार कोश म्हणजे देवाचे सिंहासन आहे. करुब देवदूतांच्या
प्रतिकृती त्यावर होत्या. त्यावर परमेश्वर राजासारखा
बसलेला होता. 3अबीनादाबच्या डोंगरावरील घरातून
दावीदाच्या लोकांनी हा पवित्र कोश आणला. मग तो
एका नव्या गाडीवर ठेवला. अबीनादाबचे मुलगे उज्जा
आणि अह्यो हे ती गाडी हाकीत होते.
4अबीनादाबच्या डोंगरावरील घरातून हा पवित्र कोश
त्यांनी वाहून आणला. अह्यो पवित्र कोशापुढे चालू लागला.
5तेव्हा देवदाराच्या लाकडापासून केलेली नानाविध वाद्ये
आणि वीणा, सारंगी, डफ, डमरु, झांजा वाजवत दावीद
आणि त्याच्या बरोबरचे सर्व इस्राएल लोक नाचत कोशापुढे
चालू लागले.
6ते सर्व नाखोनच्या खळ्यापाशी आले तेव्हा बैल
अडखळल्याने कोश गाडीतून पडायला लागला. तेव्हा
उज्जाने तो सावरला. 7पण परमेश्वराचा त्याच्यावर कोप
होऊन उज्जाला मरण आले. पवित्र कोशाला स्पर्श करुन
त्याने देवाविषयी अनादर दाखवला. तेव्हा करार
कोशाशेजारीच उज्जा गतप्राण झाला. 8या घटनेमुळे दावीद
फार खिन्न झाला आणि त्याने या जागेचे नाव "पेरेस-उज्जा"
म्हणजेच "उज्जाला शासन" असे ठेवले. आजही ते नाव
प्रचलित आहे.
9मात्र दावीदाला त्या दिवशी परमेश्वराचा धाक वाटू
लागला. तो मनात म्हणाला, "आता मी हा पवित्र कोश
माझ्याकडे कसा आणू?" 10परमेश्वराचा पवित्र कोश
(पवित्र कोशाची पेटी) आपल्याबरोबर दावीद नगरात
आणण्याची दावीदाची इच्छा नव्हती आणि त्याने तो कोश
(दावीदानगरात न हलवता) एका बाजूस नेऊन गथच्या
ओबेद-अदोम याच्या घरी ठेवला. 11तिथे तो कोश तीन
महिने होता. ओबेद-अदोमच्या कुटुंबाला देवाने आशीर्वाद
दिला. 12पुढे लोक दावीदाला म्हणाले, "ओबेद अदोमच्या
कुटुंबाला आणि त्याच्या सर्व मालमत्तेला परमेश्वराचा
आशीर्वाद आहे. कारण पवित्र करार कोश तेथेच आहे."
तेव्हा दावीदाने तो पवित्र कोश त्याच्या घरातून आपल्याकडे
आणला. यावेळी दावीदाचा आनंद गगनात मावत नव्हता.
13कोश वाहून नेणारे लोक सहा पावले चालून गेल्यावर
दावीदाने एक बैल आणि एक धष्टपुष्ट गोऱ्हा यांचा बळी
दिला. 14सुती एफोद घालून दावीद परमेश्वरापुढे नाच
करत होता.
15दावीद आणि सर्व इस्राएल लोक आनंदाने बेभान
झाले होते. नगरात कोश आणताना ते जयजयकार करत
होते, शिंग वाजवत होते. 16शौलाची मुलगी मीखल हे सर्व
खिडकीतून पाहात होती. कोश नगरात आणत असताना
दावीद त्यापुढे नाचत, उड्या मारत होता. मीखलने हे
पाहिले तेव्हा तिला खेद वाटला. दावीद स्वत:चे हसे करुन
घेत आहे असे तिला वाटले.
17या करार कोशासाठी दावीदाने राहुटी उभारली होती.
त्यात योग्य जागी इस्राएली लोकांनी तो ठेवला. मग दावीदाने
परमेश्वरापुढे होमार्पणे आणि शांत्यर्पणे वाहिली.
18हे झाल्यावर दावीदाने सर्वांना सर्वशक्तिमान
परमेश्वराच्या वतीने आशीर्वाद दिले. 19शिवाय
इस्राएलाच्या प्रत्येक स्त्री पुरूषांस त्याने भाकरीचा तुकडा,
किसमिसाच्या ढेपेचा तुकडा आणि खजूर मिश्रित भाकरीचा
तुकडा दिला. मग सर्वजण आपापल्या घरी गेले.

मीखलचा दावीदावरील राग

20दावीद मग घरातील सर्वांना आशीर्वाद द्यायला घरात
आला. तेव्हा शौलकन्या मीखल हिने त्याला गाठले आणि
ती म्हणाली, "इस्राएलाच्या राजाने आज आपला मान
राखला नाही. नोकरा चाकरांसमोर, दासी समोर त्या
मूर्खांपैकीच एक असल्याप्रमाणे तुम्ही आपले कपडे
काढलेत.*" 21तेव्हा दावीद तिला म्हणाला, "तुझे वडील
किंवा तुझ्या घराण्यातील दुसरे कोणी या सर्वांना वगळून

नोकरा चाकरा ... काढलेत एफोद हे वस्त्र फक्त दावीदाच्या अंगावर होते. त्याने अंग किती झाकले जाते याची आज आपल्याला कल्पना नाही.

परमेश्वराने मला निवडले आहे. सर्व इस्राएलांचा मी नेता
आहे. तेव्हा मी परमेश्वरापुढे असाच नाचतगात जाणार.
22मी याच्याही पुढची पायरी गाठीन. तुला आदर नसेल
कदाचित् पण ज्या दासींचा तू उल्लेख केलास त्यांना
माझ्याबद्दल आभिमान वाटतो.”
23शौलाची कन्या मीखल हिला मूलबाळ झाले नाही.
ती तशीच विनापत्य वारली.

दावीदाचा मंदिर बांधायचा बेत

7 राजा दावीद आपल्या नवीन घरात राहू लागला आणि
परमेश्वराने त्याला भोवतालच्या सर्व शत्रूपासून
विसावा दिला. 2एकदा नाथान या संदेष्ट्यास दावीद म्हणाला,
“इथे मी गंधसरुच्या लाकडापासून केलेल्या डौलदार घरात
राहतोय आणि परमेश्वराचा पवित्र कोश मात्र अजूनही
राहुटीतच आहे. [त्या पवित्र कोशा साठी आता चांगला
निवारा बांधायला हवा.”
3नाथान राजाला म्हणाला, “आपल्या मनात आहे तसे
करा. परमेश्वराची तुम्हाला साथ आहे.”
4पण त्यादिवशी रात्री नाथानला परमेश्वराचे वचन ऐकू
आले. परमेश्वर म्हणाला, 5“दावीद या माझ्या सेवकाला
जाऊन सांग. ‘परमेश्वराचा निरोप असा आहे. माझ्यासाठी
निवासस्थान बांधणारा तू नव्हेस. 6इस्राएल लोकांना
मिसरमधून बाहेर काढले मी त्यावेळी कुठल्या ही घरात
राहात नव्हतो मी राहूटीतूनच फिरलो. तेच माझे घर.
7इस्राएल लोकांबरोबर मी जेथे जेथे गेलो, त्या त्या ठिकाणी,
माझ्या इस्राएल लोकांचे मेंढपाळ व्हा म्हणून ज्यांना मी
सांगितले त्या इस्राएल वंशातील कोणालाही मी कधीही,
माझ्यासाठी तू गंधसरूचे, घर का बांधले नाहीस? असे
विचारले नाही.’
8“शिवाय दावीदाला हे ही सांग ‘सर्वशक्तिमान परमेश्वर
असे म्हणतो. तू कुरणात मेंढरांमागे फिरत होतास तेव्हाच
मी तुला निवडले आहे. तेथून तुला काढून मी तुला
इस्राएल लोकांचा नेता केले. 9तू जेथे जेथे गेलास तेथे तेथे
तुला साथ दिली. तुझ्या शत्रूंचा तुझ्यासाठी पाडाव केला.
पृथ्वीवरील इतर महान लोकांप्रमाणे मी तुला सुप्रसिद्ध
करीन. 10–11माझ्या इस्राएल लोकांसाठी मी जागेची निवड
केली. त्यांना राहायला हक्क ाची जागा दिली. त्यांना रुजवले.
त्यांना जागोजाग भटकंती करायला लागू नये म्हणून मी
हे केले. पूर्वी मी त्यांच्यावर शास्ते नेमले पण दुर्जनांनी
त्यांना त्रास दिला. आता तसे घडणार नाही. तुझ्या सर्व
शंत्रूपासून मी तुला शांती देतो. मी तुला असे अभिवचन
देतो की तुझे घराणे कायमचे राजघराणे होईल.)
12“तुझे जीवन संपुष्टात आले म्हणजे मृत्यूनंतर तुझ्या
पूर्वजांशेजारी तुझे दफन होईल. पण मी तुझ्या मुलांपैकीच
कोणालातरी राजा करीन. 13तो माझ्या नावाप्रीत्यर्थ घर
(मंदिर) बांधील. त्याचे राज्य मी नेहमीसाठी मजबूत करीन.
14मी त्याचा पिता आणि तो माझा पुत्र असेल. त्याच्या
हातून पाप घडले तर लोकाकडून मी त्याला शासन घडवीन.
तेच माझे चाबूक 15पण माझे त्याच्यावरचे प्रेम खंडित
होणार नाही. त्याच्यावर माझी कृपादृष्टी राहील.
शौलावरील माझा लोभ आणि प्रेम संपुष्टात आले. मी
तुझ्याकडे वळलो तेव्हा तुझ्यासमोर मी त्याला दूर ढकलले.
पण तुझ्या घराण्याच्या बाबतीत मी असे करणार नाही.
16राजसत्ता तुझ्याच वंशात चालू राहील याचा विश्वास
बाळग. तुझे राज्य अबाधित राहील. तुझे सिंहासन टिकून
राहील.”
17नाथानने दावीदाला हा दृष्टांत आणि देवाचे सर्व बोलणे
ऐकवले.

दावीदाची प्रार्थना

18यानंतर दावीद आत जाऊन परमेश्वरासमोर बसला
आणि म्हणाला, “हे प्रभो, परमेश्वरा, मला एवढी किंमत
तू का देतोस? माझे घराणे तुला महत्वाचे का वाटते? तू
मला एवढे मोठे का केलेस? 19मी केवळ तुझा सेवक
आहे. [तुझ्या माझ्यावर किती लोभ आहे!] पुढे माझ्या
वंशजांबद्दलही तू असाच लोभ दाखवला आहेस. सर्वांशी
तुझा व्यवहार नेहमी असाच असतो का? 20मी आणखी
काय बोलणार? प्रभु परमेश्वरा, तू तुझ्या सेवकाला
जाणतोसच. 21तू करणार म्हणालास आणि तुला तसे
करायची इच्छा आहे तेव्हा या अदभुत गोष्टी खरोखरच
घडतील. मला, तुझ्या सेवकाला, तू त्याची पूर्णकल्पनाही
द्यायचे ठरवलेस. 22माझ्या प्रभो परमेश्वरा, तू खरोखरच
महान आहेस. तुझ्यासारखा कोणी नाही. तुझ्याखेरीज अन्य
कोणी देव नाही. तुझ्या लीला आम्ही ऐकल्या आहेत
म्हणून आम्ही हे जाणतो.
23“पृथ्वीच्या पाठीवर इस्राएलसारखे राष्ट्र नाही.
इस्राएलाची प्रजा ही खास प्रजा आहे. [ती गुलाम होती]
तिला तू मिसरमधून सोडवलेस आणि मुक्त केलेस. तिला
आपली प्रजा मानलेस. इस्राएलांसाठी तू महान आणि अद्भुत
चमत्कार केलेस.
24तू निरंतर त्यांना स्वत:च्या कवेत घेतलेस. तू त्यांचा
देव झालास.
25“आता तर, परमेश्वर देवा, या तुझ्या सेवकासाठी
काही गोष्टी सिध्दीस नेणार आहेस. तुझ्या वचनाप्रमाणे
कृपा करुन तसेच होऊ दे. माझा वंश सतत राज्य करु दे.
26मग तुझ्या नावाचा महिमा वाढेल. लोक म्हणतील,
‘सर्वशक्तिमान परमेश्वर देवाची इस्राएलवर सत्ता आहे.
तुझी सेवा करायला सेवक दावीद याच्या घराण्याला बळ
मिळू दे.’
27“सर्वशक्तिमान परमेश्वरा, इस्राएलाच्या देवा, तूच हे
मला दाखवले आहेस. तू म्हणालास, ‘मी तुझ्यासाठी घर
बांधीन’ म्हणून मी, तुझा सेवक तुझ्यापुढे ही प्रार्थना
करण्याचे साहस करत आहे. 28प्रभो, परमेश्वरा तूच
आमचा देव आहेस. तुझ्या सांगण्यावर माझा पूर्ण भरंवसा

आहे. या सर्व चांगल्या गोष्टी माझ्याबाबतीत तुझ्या या सेवकाच्या बाबतीत घडणार आहेत असे तू म्हणालास.
29आता माझ्या घराण्याला आशीर्वाद दे. माझा वंश सातत्याने चालू दे. हे प्रभो परमेश्वरा तूच तसे म्हणाला आहेस आमच्यावर तुझ्या आशीर्वादाचे छत्र कायमचे राहील असा तुझा आशीर्वाद आहे."

दावीद अनेक युध्दे जिकंतो

8 यानंतर दावीदाने पलिष्ट्यांचा पराभव केला. आणि त्यांच्या राजधानीच्या शहरावरील त्यांची सत्ता त्यांच्या हातून काढून घेतली.
2मवाबातील लोकांचाही त्याने पराभव केला. त्या सर्वांना त्याने जमिनीवर पडून रहायला लावले आणि दोरीच्या सहाय्याने त्यांच्या रांगा केल्या त्यापैकी दोन रांगांतील लोकांना ठार केले आणि तिसऱ्या रांगेतील लोकांना जीवदान दिले. अशाप्रकारे मवाबातील हे लोक दावीदाचे अंकित बनले. त्यांनी दावीदाला खंडणी दिली.
3रहोबचा मुलगा हजर हा सोबाचा राजा होता. फरात नदीजवळच्या आपल्या जमिनीचा ताबा घ्यायला, तिची हद्द निश्चित करायला दावीद तिकडे गेला तेव्हा त्याने या हददेजरचा पराभव केला.
4सतराशे घोडेस्वार आणि वीसहजारांचे पायदळ त्याने हददेजर कडून बळकावले. रथाचे शंभर घोडे वगळता सर्व घोड्यांना त्याने कुचकामी करुन टाकले.
5दिमिष्कामधील अरामी लोक हददेजरच्या मदतीला आले. त्या बावीस हजार अरामींनाही दावीदाने ठार केले.
6मग त्याने दिमिष्कातील अरामात आपली ठाणी बसवली. हे अरामी लोकही दावीदाचे अंकित झाले आणि त्यांनी खंडणी आणली. दावीदाला परमेश्वराने तो जाईल तेथे यश दिले.
7हददेजरच्या सैनिकांकडील सोन्याच्या ढाली दावीदाने ताब्यात घेऊन त्या यरुशलेमला आणल्या
8'हददेजरच्या ताब्यातील बेटा आणि बेरोथा (हददेजरची नगरे) येथील अनेक पितळी वस्तुही दावीदाने आणल्या.
9हमाथचा राजा तोई याने, दावीदाने हददेजरच्या संपूर्ण सैन्याचा पाडाव केल्याचे ऐकले.
10तेव्हा त्याने आपला मुलगा योराम याला राजा दावीद याच्याकडे पाठवले. हददेजरशी लढाईकरुन त्याचा पाडाव केल्याबद्दल योरामने त्याचे अभिनंदन करुन त्याला आशीर्वाद दिले. (हददेजरने यापूर्वी तोईशी लढाया केलल्या होत्या) योरामने सोने, चांदी आणि पितळेच्या भेटवस्तू दावीदासाठी आणल्या होत्या.
11दावीदाने त्या स्वीकारुन परमेश्वराला अर्पण केल्या. या आधीच्या समार्पित वस्तूंबरोबरच त्या ठेवून दिल्या. आपण पराभूत केलेल्या राष्ट्रांमधून दावीदाने लूट आणलेली होती.
12दावीदाने अरामी, मवाबी, अम्मोनी, पलिष्टी आणि अमालेकी यांचा पराभव केला. रहोबचा मुलगा, सोबाचा राजा हददेजर याचा पराभव केला.
13क्षार खोऱ्यातील अठरा हजार अरामींचा पाडाव करुन तो परत आला तेव्हा त्याचा जयजयकार झाला.
14अदोम मध्ये त्याने शिपायांची ठाणी बसवली. अदोमच्या सर्व प्रांतात अशी ठाणी बसवली. अदोमलोक त्याचे अंकित झाले. जेथे जाईल तेथे परमेश्वराने दावीदाला विजय मिळवून दिला.

दावीदाचे राज्य

15दावीदाची सत्ता सर्व इस्राएलवर होती. त्याने प्रजेला न्यायाने धर्माने वागवले
16सरूवेचा मुलगा यवाब सेनापती होता. अहीलुदाचा मुलगा यहोशाफाट हा अखबारनवीस होता.
17अहीटुबाचा मुलगा सादोक आणि अब्याथारचा मुलगा अहीमलेख हे याजक होते. सराया कार्यवाह होता.
18यहोयादचा मुलगा बनाया हा करेथी आणि पलेथी* यांचा प्रमुख होता. दावीदाची मुले महत्वाचे नेते होते.

शौलाच्या कुटुंबियांवर दावीदाची मेहेरनजर

9 दावीदाने विचारले, "शौलाच्या घराण्यातील कोणी व्यक्ती अजून राहिली आहे का? योनाथान साठी मला तिच्यावर दया दाखवली पाहिजे"
2सीबा नावाचा एक चाकर शौलाच्या घराण्यातला होता. दावीदाच्या सेवकांनी त्याला दावीदासमोर पाचारण केले. दावीदाने त्याला विचारले, "तूच सीबा काय?" सीबा म्हणाला, "होय, मीच तुमचा दास सीबा."
3तेव्हा राजा म्हणाला, "शौलाच्या घराण्यातील कोणी आहे काय? देवाच्या कृपेचा लाभ त्याला मिळाला पाहिजे." सीबा राजाला म्हणाला, "योनाथानचा मुलगाच आहे. तो दोन्ही पायांनी पांगळा झाला आहे."
4तेव्हा दावीदाने सीबाला त्याचा ठावाठिकाणा विचारला. सीबाने सांगितले, "तो लो-दबार येथे, अम्मीएलचा मुलगा माखीर याच्या घरी आहे."
5तेव्हा राजा दावीदाने योनाथानच्या मुलाला आणण्यासाठी तेथे माणसे पाठवली.
6योनाथानचा मुलगा मफीबोशेथ आला आणि राजापुढे नतमस्तक होऊन उभा राहिला."मफीबोशेथ?" राजाने विचारले.
मफीबोशेथ म्हणाला, "होय, मीच तुमचा सेवक मफीबोशेथ.'
7त्याला दावीद म्हणाला, "भिऊ नको. माझा तुझ्यावर लोभ आहे. तुझ्या वडीलांसाठी मी एवढे करीन. तुझे आजोबा शौल यांची सर्व जमीन मी तुला परत देईन. माझ्या पंक्तीला नेहमी बसण्याचा मान तुला मिळेल."
8मफीबोशेथने पुन्हा दंडवत घातले. तो म्हणाला, "मेलेल्या कुत्र्याला एवढीही माझी किंमत नाही. पण आपण या सेवकावर कृपादृष्टी करत आहात."
9दावीदाने मग शौलचा सेवक सीबा याला बोलवले. त्याला तो म्हणाला, "शौलाच्या

करेथी आणि पलेथी हे दावीदाचे खास अंगरक्षक. जुन्या आर्मेक भाषांतरात यांचा उल्लेख "धनुर्धर आणि दगडफेक करणारे" असा आहे. अचूक शिरसंधान करणारे, नेमबाजी करणारे असा अर्थ घेता येईल.

मालकीचे जे जे काही आहे ते मी या तुझ्या मालकांच्या
नातवाला, मफीबोशेथला दिले आहे. 10त्याची जमीन तू
कसायची. तुझी मुले आणि सेवक यांनी एवढे केले पाहिजे.
तुम्ही शेतात पीक काढा म्हणजे तुझ्या मालकाच्या नातवाचा
त्यावर निर्वाह होईल. पण तो नेहमी माझ्या पंक्तीला जेवेल."
सीबाला पंधरा मुलगे आणि वीस नोकर होते. 11सीबा
दावीदाला म्हणाला, "मी तुमचा दास आहे. माझ्या धन्याच्या,
राजाच्या हुकुमाप्रमाणेच मी वागेन." तेव्हा मफीबोशेथ
दावीदाच्या मुलांप्रमाणेच दावीदाच्या पंक्तीला बसून जेवू
लागला. 12मफीबोशेथला मीखा नावाचा लहान मुलगा
होता. सीबाच्या परिवारातील सर्व लोक मफीबोशेथचे
चाकर झाले. 13मफीबोशेथ दोन्ही पायांनी पांगळा होता.
यरुशलेम येथे त्याचे वास्तव्य होते. तो नित्य राजाच्या
टेबलावर भोजन करीत असे.

दावीदाच्या दूतांचा हानून कडून अपमान

10 पुढे अम्मोन्यांचा राजा नाहाश मरण पावला.
त्याच्यानंतर त्याचा मुलगा हानून राज्यावर आला.
2दावीदाने विचार केला, "नाहाशचा माझ्यावर लोभ होता
तेव्हा त्याचा मुलगा हानून याच्याशी मी सौजन्याने वागेन."
दावीदाने मग हानूनला पितृशोक झाला म्हणून त्याच्या
सांत्वनासाठी आपल्या सेवकांना पाठवले.
तेव्हा ते सेवक अम्मोन्यांच्या प्रांतात आले. 3पण अम्मोनी
अधिकारी हानूनला, आपल्या धन्याला म्हणाले, "तुमच्या
सांत्वनासाठी माणसे पाठवून दावीद तुमच्या वडीलांचा मान
राखतोय, असे तुम्हाला वाटते का? उलट गुप्तपणे तुमच्या
प्रांतातील खबर काढायला त्याने या लोकांना पाठवले
आहे. त्यांचा तुझ्याविरुद्ध उठाव करायचा बेत आहे."
4तेव्हा हानूनने दावीदाच्या त्या सेवकांना ताब्यात घेतले,
आणि त्यांच्या दाढ्या अर्ध्या छाटल्या त्यांची कंबरेखालची
वस्त्रे मध्यभागी फाडून ठेवली. एवढे करुन त्यांना त्याने
परत पाठवले.
5लोकांकडून हे दावीदाला कळले तेव्हा त्याने आपल्या
या सेवकांची गाठ घेण्यास माणसे पाठवली. हे सेवक खूप
शरमिंदे झाले होते. दावीदाने त्यांना सांगितले, "तुमच्या
दाढ्या वाढून पूर्ववत होईपर्यंत यरीहो येथेच राहा. मग
यरुशलेम येथे या."

अम्मोन्यांवर चढाई

6आपण दावीदाचे शत्रुत्व ओढवले आहे हे अम्मोन्यांच्या
लक्षात आले. तेव्हा त्यांनी बेथ-रहोब आणि सोबा येथील
अरामी माणसे मोलाने घेतली. अराम्यांचे पायदळ वीस
हजारांचे होते. शिवाय माका राजाची एक हजार माणसे
तसेच तोबचे बारा हजार सैनिक घेतले.
7दावीदाने हे ऐकले तेव्हा आपल्या लढाऊ सैन्यासह
यवाबाला पाठवले. 8अम्मोनी बाहेर पडून युध्दाला सज्ज
झाले. नगराच्या वेशीपाशी त्यांनी व्यूह रचला. सोबा आणि
रहोब येथील अरामी, तसेच माकाचे व तोबचे सैनिक हे
सर्व मिळून स्वतंत्रपणे युद्धासाठी उभे राहिले.
9अम्मोन्यांनी पुढून तसेच मागून आपल्याला घेरले आहे
हे यवाबाने पाहिले. तेव्हा त्याने इस्राएलातील उत्तम योध्द्यांची
निवड केली. त्यांना अराम्यांच्या विरुद्ध लढायला सज्ज
केले. 10मग आपला भाऊ अबीशय याच्या हवाली आणखी
काही माणसांना करुन अम्मोन्यांचा सामना करायला
सांगितले. 11यवाब अबीशयला म्हणाला, "अरीमी मला
भारी पडत आहेत असे दिसले तर तू माझ्या मदतीला ये.
जर अम्मोनी प्रबल आहेत असे लक्षात आले तर मी
तुझ्या मदतीला येईन. 12हिंमत बाळग आपल्या लोकांसाठी,
देवाच्या नगरांसाठी आपण पराक्रमाची शिकस्त करु.
परमेश्वर त्याला योग्य वाटेल तसे करील."
13यानंतर यवाबाने आपल्या लोकांसह अराम्यांवर चढाई
केली. अरामी लोकांनी त्यांच्या समोरुन पळ काढला.
14अराम्यांनी पलायन केलेले पाहताच अम्मोनीही
अबीशय समोरुन पळून गेले आणि आपल्या नगरात परतले.
अम्मोन्यांबरोबरच्या या लढाई नंतर यवाब यरुशलेमला
परतला.

पुन्हा युध्द करण्याचा अराम्यांचा निर्णय

15इस्राएलानी आपला पराभव केला हे अराम्यांनी
पाहिले. तेव्हा ते सर्व एकत्र आले आणि त्यांनी [मोठे सैन्य
उभारले]
16हदरेजरने (फरात) नदीच्या पलीकडे राहाणाऱ्या
अराम्यांना एकत्र आणण्यासाठी माणसे पाठवली. हे अरामी
हेलाम येते आले. हदरेजरचा सेनापती शोबख याने त्यांचे
नेतृत्व केले.
17हे दावीदाच्या कानावर आले. तेव्हा त्याने सर्व
इस्राएलींना एकत्र आणले. यार्देन नदी पार करुन ते हेलाम
येथे गेले.
तेथे अराम्यांनी सर्व तयारीनिशी हल्ला केला. 18पण
दावीदाने अराम्यांचा पराभव केला. अराम्यांनी इस्राएल
लोकां समोरुन पळ काढला. दावीदाने सातशे रथांवरील
माणसे आणि चाळीस हजार घोडेस्वार यांना ठार केले.
अरामी सैन्याचा प्रमुख शोबख यालाही दावीदाने ठार केले.
19हदरेजरच्या मांडलीक राजांनीही इस्राएलांनी केलेला
हा पराभव पाहिला. तेव्हा त्यांनी इस्राएलांशी तह केला व
इस्राएलांचे ते चाकर झाले. पुन्हा अम्मोन्यांना मदत करायची
अम्मोन्यांनी धास्ती घेतली.

दावीद बथशेबाला भेटतो

11 वसंत ऋतूमध्ये ज्यावेळी राजे युध्द मोहिमांवर
जातात त्यावेळी दावीदाने यवाबाला सर्व नोकरा
चाकरांचा लवाजमा आणि समस्त इस्राएलांना अम्मोन्यांच्या
संहारासाठी पाठवले. यवाबाच्या सैन्याने अम्मोन्यांच्या राब्बा
या राजधानीच्या शहराला वेढा घातला.

दावीद मात्र यरूशलेम येथेच राहिला. 2संध्याकाळी तो
आपल्या पलंगावरुन उठला आणि राजमहालाच्या
छतावरुन फिरु लागला. तिथून त्याला एक बाई स्नान
करताना दिसली. ती अतिशय रुपवान होती. 3तेव्हा
दावीदाने आपल्या सेवकवर्गाला बोलवून तिची माहिती
काढली. सेवकाने सांगितले, “ती अलीयमची मुलगी
बथशेबा उरीया हित्ती याची ती पत्नी.”
4तिला आपल्याकडे घेऊन यायला दावीदाने निरोप्याला
पाठवले. ती आल्यावर दावीदाने तिच्याशी शरीरसंबंध
केला. नंतर स्नान करुन शुध्द होऊन ती पुन्हा आपल्या
घरी परतली. 5पण बथशेबा गर्भवती राहिली.
दावीदाला तिने निरोप पाठवला. तिने सांगितले, “मी गरोदर
आहे.”

दावीद पाप लपवायचा प्रयत्न करतो

6दावीदाने यवाबाला निरोप पाठवला की उरीया
हित्तीला माझ्याकडे पाठवा. तेव्हा यवाबाने उरीया हित्तीला
दावीदकडे पाठवले. 7उरीया आल्यावर दावीद त्याच्याशी
बोलला. उरीयाला त्याने यवाब, सर्व सैन्य, लढाई यांचे
वर्तमान विचारले. 8मग म्हणाला, “घरी जा आणि
आराम कर.” उरीया महालातून बाहेर पडला त्यानंतर
त्याच्यासाठी राजातर्फे भेट पाठवण्यात आली 9पण उरीया
घरी गेला नाही. तो महालाच्या बाहेरच दाराशी झोपून
राहिला. राजाच्या सेवकवर्गा प्रमाणेच तो तिथे झोपला.
10उरीया घरी परतला नसल्याचे सेवकांनी दावीदाला
सांगितले.
तेव्हा दावीद उरीयाला म्हणाला, “तू लांबून प्रवास करुन
आला आहेस तू घरी का गेला नाहीस?”
11उरीया दावीदाला म्हणाला, “पवित्र करारकोश,
इस्राएलचे सैनिक आणि यहूदा हे राहूट्यांमध्ये राहात आहेत.
माझा धनी यवाब आणि महाराजांचे (दावीदाचे) सेवक ही
खुल्या मैदानात तळ देऊन आहेत. अशा वेळी मीच तेवढे
घरी जाऊन खाणे-पिणे, बायकोच्या सहवासात झोपणे
योग्य होणार नाही.”
12दावीद उरीयाला म्हाणाला, “आजच्या दिवस इथे राहा.
उद्या मी तुला युध्दभूमीवर पाठवतो.”
उरीयाने त्या दिवशी यरुशलेममध्येच मुक्काम केला.
13दुसऱ्या दिवशी सकाळी दावीदाने त्याला भेटायला
बोलावले. दावीदाबरोबर उरीयाने जेवणखाण केले.
दावीदाने त्याला बेहोश होईपर्यंत मद्य पाजले. पण तरी
उरीया घरी गेला नाही. त्या संध्याकाळी तो राजाच्या
सेवकांबरोबरच महालाच्या दाराशी झोपायला गेला.

दावीदाचा उरीयाला मारण्याचा कट

14दुसऱ्या दिवशी सकाळी दावीदाने यवाबासाठी एक
पत्र लिहून ते उरीयाला न्यायला सांगितले. 15त्या पत्रात
दावीदाने लिहिले होते, “आघाडीवर जेथे तुंबळ युध्द चालले
असेल तेथे उरीयाला पाठव. त्याला एकट्याला तेथे सोडा
म्हणजे तो युध्दात कामी येईल.”
16यवाबाने नगराची टेहेळणी करुन सर्वात लढवय्ये
अम्मोनी कोठे आहेत ते पाहिले आणि उरीयाला तेथे
नेमले. 17राब्बा नगरातील लोक यवाब विरुद्ध चालून
आले. दावीदाची काही माणसे मारली गेली. उरीया हित्ती
हा त्यापैकी एक होता. 18नंतर यवाबाने युध्दातील
हकिकतींचे साद्यंत वृत्त दावीदाला पाठवले. 19युध्दात जे जे
झाले ते सर्व सांगायला त्याने आपल्या नोकराला सांगितले.
20यवाब सेवकाला म्हणाला, “कदाचित राजा संतापून
म्हणेल, ‘यवाबाचे सैन्य नगराच्या इतके जवळ भिडले
कसे? शत्रू तटाच्या भितीवरुन शिरसंधान करतील हे
त्याला ठाऊक असायला हवे. 21तेबेसमध्ये यरुब्बेशेथचा
मुलगा अबीमलेख याला एका बाईने मारले हे आठवते
ना? तिने तटबंदीवरुन जात्याची तळी उचलून अबीमलेखवर
टाकली. असे असताना हा इतक्या जवळ का गेला?’
राजा दावीद असे काही म्हणाला तर त्याला हे ही म्हणावे,
‘उरीया हित्ती हा तुमचा सेवकही यात मारला गेला.’”
22निरोप्याने दावीदाकडे जाऊन यवाबाने जे जे सांगयला
सांगितले ते सर्व कथन केले. 23तो म्हणाला, “अम्मोन्यांनी
आमच्यावर मैदानात हल्ला केला. आम्ही त्यांचा सामना
करुन त्यांना नगराच्या वेशीपर्यंत पळवून लावले. 24मग
तटबंदीवरील काही लोकांनी आपल्या शिपायांवर बाणांचा
वर्षाव केला. त्यात काही जण ठार झाले. उरीया हित्ती हा
तुमचा सेवकही त्यात प्राणाला मुकला.”
25दावीद त्या निरोप्याला म्हणाला, “यवाबाला सांग,
‘निराश होऊ नको, हिंमत सोडू नको. तलवारीने कोणाचाही
संहार होऊ शकतो. राब्बावर आणखी जोरदार हल्ला
चढवा. तुम्ही जिंकाल.’ यवाबाला माझा हा निरोप सांगून
प्रोत्साहन दे.”

दावीदाचा बथशेबाशी विवाह

26उरीया मरण पावल्याचे बथशेबाला कळले. तिने
पतिनिधनाबद्दल शोक केला. 27काही काळाने तिचे दुःख
ओसरल्यावर दावीदाने सेवकांकरवी तिला आपल्याकडे
आणवले. ती त्याची पत्नी झाली आणि त्याच्या मुलाला
तिने जन्म दिला. पण दावीदाचे हे नीच कृत्य परमेश्वराला
पसंत पडले नाही.

नाथान दावीदाशी बोलतो

12 परमेश्वराने नाथानला दावीदाकडे पाठवले. तेव्हा
नाथान दावीदाकडे आला. नाथान म्हणाला, “एका
नगरात दोन माणसे होती. एक श्रीमंत होता आणि एक
गरीब. 2श्रीमंत माणसाकडे मेंढरे आणि गुरे भरपूर होती.
3पण गरीबाकडे त्याने विकत घेतलेल्या एका लहान मेंढी
खेरीज काही नव्हते. त्याने त्या मेंढीला खाऊपिऊ घातले.
या गरीब माणसाच्या मुलाबाळांबरोबर ती वाढली. त्याच्याच

अन्नातला घास ती खाई, त्याच्याच कपातले पाणी ती पिई. त्याच्याच छातीवर डोके ठेवून झोपे, त्या गरीबाला ती मेंढी मुलीसारखीच होती

4"एकदा एक प्रवासी श्रीमंत माणसाकडे आला. त्या प्रवाश्याला खाऊपिऊ घालायची श्रीमंत माणसाची इच्छा होती. पण आपल्या गुरामेंढरांमधून त्याला काही काढून घ्यायचे नव्हते. तेव्हा त्याने त्या गरीब माणसाची मेंढी घेतली. तिला मारले आणि त्या प्रवाश्यासाठी अन्न शिजवले."

5दावीदाला या श्रीमंत माणसाचा फारच राग आला. तो नाथानला म्हणाला, "परमेश्वराची शपथ, या माणसाला प्राणदंड मिळाला पाहिजे 6त्या मेंढीच्या चौपट पैसे त्याने भरले पाहिजेत. कारण त्याचे हे भयंकर कृत्य करताना त्याला दया आली नाही."

नाथान दावीदाला त्याच्या पापाबद्दल सांगतो

7तेव्हा नाथान दावीदाला म्हणाला, "तूच तो माणूस आहेस. इस्राएलचा देव परमेश्वर म्हणतो, 'इस्राएलचा राजा म्हणून मी तुला अभिषेक केला. तुला शौलापासून वाचवले. 8त्याचे घरदार आणि बायका तुझ्या स्वाधीन केल्या. इस्राएल आणि यहूदाचा तुला राजा केले. एवढे पुरेसे नव्हते म्हणून तुला आणखीही देत राहिलो. 9असे असताना तू परमेश्वराची आज्ञा का मोडलीस? त्याच्या दृष्टीने वाईट असे कृत्य का केलेस? उरीया हित्तीला तू तलवारीने मारलेस आणि त्याच्या बायकोचा स्वत:ची बायको म्हणून स्वीकार केलास. होय, अम्मोन्यांच्या तलवारीने तू त्याचा वध करवलास. 10तेव्हा आता ही तलवार तुझ्या कुटुंबाचा पिच्छा सोडणार नाही. तू उरीया हित्तीच्या बायकोचे हरण केलेस. तुला माझी पर्वा नाही हेच यातून दिसते.'

11"परमेश्वर म्हणतो, 'आता तुझ्यावर संकटे कोसळतील. अडचणींना सुरुवात तुझ्या घरातूनच होईल. तुझ्या बायका तुझ्यापासून मी हिरावून घेऊन त्या तुझ्या एका आप्ताच्याच हवाली करीन. तो तुझ्या बायका बरोबर झोपेल आणि ही गोष्ट सर्वांसमक्ष घडेल. 12बथशेबाचा उपभोग तू गुपचूप घेतलास पण हे मात्र सूर्याच्या साक्षीने, सर्व इस्राएलां देखत होईल.'"

13मग दावीद नाथानला म्हणाला, "माझ्याहातून परमेश्वराचा मोठाच अपराध घडला आहे."

नाथान तेव्हा दावीदाला म्हणाला, "परमेश्वराने हा तुझा अपराध पोटात घातला आहे. तू मरणार नाहीस. 14पण परमेश्वराच्या शत्रूंना तू त्याचा उपहास करायला मोठेच निमित्त दिलेस. तेव्हा हा तुझा मुलगा मरेल."

दावीद आणि बथशेबा यांच्या मुलाचा मृत्यू

15यानंतर नाथान घरी परतला. उरीयाची पत्नी बथशेबा आणि दावीद यांना झालेला मुलगा परमेश्वराच्या कोपामुळे खूप आजारी पडला. 16दावीदाने बाळासाठी देवाची प्रार्थना केली. दावीदाने अन्नपाण्याचा त्याग केला. घरात जाऊन रात्रभर जमिनीवर पडून राहिला.

17घरातील वडीलधाऱ्या माणसांनी येऊन दावीदाला जमिनीवरुन उठवायचा खूप प्रयत्न केला. पण काही केल्या दावीद तिथून हलेना. त्यांच्याबरोबर खायला प्यायलाही त्याने नकार दिला. 18सातव्या दिवशी ते मूल मरण पावले. मुलाच्या मृत्यूची बातमी दावीदाला द्यायला त्याचे नोकर कचरु लागले. ते म्हणाले, "मुलगा जिवंत असतानाही आम्ही दावीदशी बोलायला गेलो तरी तो ऐकत नसे. मग आता तर मूल मरण पावले असे आम्ही सांगितले तर तो आपल्या जिवाचे काही बरेवाईट करुन घेईल."

19पण आपल्या नोकरांची कुजबूज दावीदाने ऐकली. त्यावरुन मूल गेल्याचे तो मनोमन उमजला. त्याने नोकरांना विचारले, "मूल गेले का?" नोकरांनी "होय" म्हणून उत्तर दिले.

20तेव्हा दावीद जमिनीवरून उठला त्यांने आंघोळ केली, कपडे बदलून तयार झाला. मग आराधना करण्यासाठी परमेश्वराच्या मंदिरात गेला. त्यानंतर घरी जाऊन त्याने खायला मागितले. सेवकांनी त्याला वाढले आणि तो जेवला.

21दावीदाचे सेवक त्याला म्हणाले, "तुम्ही असे का वागत आहात? मूल जिवंत असताना तुम्ही अन्नत्याग केलात. शोक केलात पण मुलगा वारल्यावर मात्र तुम्ही उठलात आणि खाल्लेत."

22दावीदाने सांगितले, "मूल जिवंत होते तेव्हा मी अन्न वर्ज्य केले आणि शोक केला कारण मला वाटले, न जाणो, परमेश्वराला माझी दया येईल आणि बाळ जगेल 23पण आता ते गेलेच तेव्हा आता मी कशासाठी उपास करु? मुलाचे तर प्राण मी परत आणू शकत नाही. ते गेलेच. एक दिवस मीच त्याच्या भेटीला जाईन पण तो आता परत येणे नाही."

शलमोनचा जन्म

24दावीदाने मग आपली बथशेबा हिचे सांत्वन केले तिच्याशी त्याने शरीर संबंध केला. बथशेबा पुन्हा गरोदर राहिली. तिला दुसरा मुलगा झाला. दावीदाने त्याचे नाव शलमोन ठेवले. शलमोनावर परमेश्वराचा लोभ होता. 25त्याने नाथान या संदेष्ट्यामार्फत दावीदाला निरोप पाठविला नाथानने त्याचे नांव यदीद्या, म्हणजेच देवाला प्रिय' असे ठेवले. देवाच्या वतीने नाथानने हे केले.

दावीद राब्बा काबीज करतो

26अम्मोन्यांच्या राब्बावर हल्ला करुन यवाबाने हे राजधानीचे नगर काबीज केले. 27यवाबाने निरोप्यामार्फत दावीदाला निरोप पाठवला "राब्बाशी झुंज देऊन मी हे जलनगर हस्तगत केले आहे. 28आता इतर लोकांना एकत्र आणून या शहराचा ताबा घ्या. मी घेण्यापूर्वी हे

करा. मी जर आधी ताबा घेतला तर ते नगर माझ्या
नावाने ओळखले जाईल.”

29दावीद मग सर्व लोकांना घेऊन राब्बाकडे गेला.
राब्बा येथे लढाई करुन त्याने त्याचा ताबा घेतला. 30त्यांच्या
राजाच्या मस्तकावरचा मुकुट* दावीदाने काढला हा
मुकुट सोन्याचा असून त्याचे वजन सुमारे पंचाहत्तर पौंड
होते. त्यात मौल्यवान रत्ने जडवलेली होती. तो मुकुट
लोकांनी दावीदाच्या मस्तकावर ठेवला. दावीदाने बऱ्याच
किंमती वस्तू आपल्याबरोबर आणल्या.

31राब्बा नगरातील लोकांनाही त्याने बाहेर नेले. त्यांना
कुऱ्हाडी, करवती, लोखंडी दाताळी यांनी काम करायला
लावले. त्यांच्याकडून जबरदस्तीने वीटकामही करुन
घेतले. सर्व आम्मोनी नगरांमध्ये दावीदाने असेच केले.
नंतर दावीद आपल्या सैन्यासह यरुशलेमला परतला.

अम्नोन आणि तामार

13 दावीदाचा मुलगा अबशालोम याला तामार नावाची
बहीण होती. ती दिसायला फार सुरेख होती.
दावीदाला अम्नोन नावाचा आणखी एक मुलगा होता.
2त्याचे तामारवर प्रेम होते. तामार कुमारिका होती. तिच्याशी
वावगे वागण्याची त्याची छाती नव्हती. पण तिच्याविषयी
त्याच्या मनात अभिलाषा होती. तिच्याविषयी विचार करून
करून तो आजारी पडला.

3अम्नोनला योनादाब नावाचा मित्र होता. दावीदाचा भाऊ
शिमा याचा हा मुलगा. योनादाब धूर्त होता. 4तो अम्नोनला
म्हणाला, “दिवसेंदिवस तू क्षीण होत चालला आहेस. तू
तर राजपुत्र! खायची प्यायची रेलचेल असताना तू असा
अशक्त का होत आहेस? माझ्यापाशी मनमोकळे कर.”

तेव्हा अम्नोन योनादाबला म्हणाला, “माझे तामार वर
प्रेम आहे, पण ती माझा सावत्र भाऊ अबशालोमची बहीण
आहे.”

5योनादाब यावर अम्नोनला म्हणाला, “आता तू
आजारी पडल्याचे सोंग कर आणि झोपून जा. मग वडील
भेटायला आले की त्यांना सांग, ‘तामारला माझ्याकडे
येऊ द्या. तिने मला खायला घालू द्या. माझ्या समोरच
तिला एखादा खाद्य पदार्थ तयार करु द्या. मग तो तिच्या
हातून मी खाईन’

6तेव्हा अम्नोन आजारी असल्याचे भासवून बिछान्यावर
झोपून राहिला. राजा दावीद त्याच्या समाचाराला आला.
त्याला तो म्हणाला, “तामारला माझ्याकडे पाठवा. तिला
इथे माझ्यादेखत दोन पोव्व्या करु द्या. आणि मला भरवू
द्या. मग मी त्या खाईन.”

7दावीदाने तामारच्या दालनात तसा निरोप पाठवायची
व्यवस्था केली. तामारला नोकराने निरोप दिला, “आपला
भाऊ अम्नोन याच्या घरी जाऊन त्याच्यासाठी खायला
कर.”

तामार अम्नोनसाठी खायला करते

8तामार तेव्हा आपला भाऊ अम्नोन कडे गेली. तो
पलंगावरच होता. तिने थोडी कणीक घेऊन ती चांगली
मळून पोव्व्या केल्या अम्नोन हे सर्व पाहात होता. 9पोव्व्या
तयार झाल्यावर तव्यावरून काढून तिने त्या अम्नोनसाठी
ताटात मांडल्या पण अम्नोन ते काही केल्या खाईना. मग
आपल्या नोकारांना त्याने बाहेर निघून जाण्याची आज्ञा
देऊन तिथून घालवले. सर्व नोकर बाहेर पडले.

अम्नोनचा तामारवर बलात्कार

10यानंतर अम्नोन तामारला म्हणाला, “ताट घेऊन
शयनगृहात ये आणि तिथे मला तू भरव.”

तेव्हा ती ताट घेऊन भावाच्या शयनगृहात गेली. 11त्याला
ती भरवू लागली तोच त्याने तिचा हात धरला. तिला तो
म्हणाला, “हे बाहिणी, ये आणि माझ्याजवळ झोप.”

12तामार त्याला म्हणाली, “भाऊ नको! अशी बळजबरी
तू माझ्यावर करु नकोस. ही मोठी शरमेची गोष्ट आहे.
असल्या भयंकर गोष्टी इस्राएलमध्ये कदापि घडता कामा
नयेत. 13मला कायम या लाजिरवाण्या गोष्टीचा कलंक
लागेल. लोकांच्या दृष्टीने तू इस्राएलामधल्या अनेक
मूर्खांपैकी एक ठरशील. तू कृपा करुन राजाशी बोल. तो
तुला माझ्याशी लग्न करायला अनुमती देईल.”

14पण अम्नोनने तिच्या बोलण्याकडे साफ दुर्लक्ष केले.
शारीरिक दृष्ट्याही तो तिच्यापेक्षा शक्तीवान होता. तिला
न जुमानता त्याने तिच्यावर बलात्कार केला. 15मग
तिच्याबद्दल त्याच्या मनात तिटकारा निर्माण झाला. पूर्वी
त्याचे तिच्यावर जेवढे प्रेम होते त्यापेक्षा अधिक तो आता
तिचा द्वेष करु लागला. त्याने तिला तात्काळ तिथून निघून
जायला सांगितले. 16तामार त्याला म्हणाली, “नाही, आता
माझी अशी रवानगी करू नकोस. ते तर तुझ्या या आत्ताच्या
कृत्यापेक्षाही वाईट होईल.”

पण त्याने तिचे म्हणणे झिटकारून टाकले. 17नोकरांना
बोलावून तो म्हणाला, “हिला आत्ताच्या आत्ता इथून बाहेर
काढा आणि दार बंद करून टाका.”

18तेव्हा अम्नोनच्या नोकराने तिला तेथून बाहेर काढले
आणि दरवाजा लावून घेतला.

तामारने रंगीबेरंगी, पट्ट्यापट्ट्यांचा पायघोळ अंगरखा
घातला होता. राजकन्या लग्नापूर्वी असा पोषाख करत
असत.

19तामारने उद्विग्न मन:स्थितीत आपले कपडे फाडले
आणि डोक्यात राख घालून घेतली. डोक्यावर हात आपटून
ती शोक करु लागली.

20तेव्हा अबशालोम या तिच्या भावाने तिला विचारले,
“तू अम्नोनकडे गेली होतीस का? त्याने तुला त्रास दिला

राजाच्या … मुकुट किंवा “मिल्कोमच्या मस्तकावरचा मुकुट” अम्नोनी लोकांचा मिलकोम हा देव होता.

का? आता तू शांत हो. तो तुझा भाऊ आहे. तेव्हा त्याचे काय करायचे ते आम्ही पाहू. तू याचा त्रास करुन घेऊ नकोस." यावर तामार काही बोलली नाही. ती शांतपणे अबशालोमच्या घरी राहायला गेली.

21हे सर्व राजा दावीदाच्या कानावर गेले. तो संतापला.
22अबशालोमला अम्नोनचा तिरस्कार वाटू लागला. तो अम्नोनशी एक चकार शब्द बोलेना. अम्नोनने आपल्या बहिणीशी जो अतिप्रसंग केला त्याने अबशालोम द्वेषाने पेटून उठला होता.

अबशालोमचा सूड

23दोन वर्षानंतर, मेंढरांची लोकर कातरणारे अबशालोमचे काही लोक एफ्राइम जवळील बालहासोरमध्ये आलेले होते. अबशालोमने राजाच्या सर्व मुलांना ते पाहायला बोलावले.
24अबशालोम राजाकडे जाऊन म्हणाला, "मेंढ्यांची लोकर कातरायला माझी माणसे आलेली आहेत. आपल्या नोकरासहित येऊन हे दृश्य पाहा."
25तेव्हा राजा दावीद त्याला म्हणाला, "मुला, आम्ही सर्व जण येणं काही शक्य नाही. तुझ्यावरही त्याचा भार पडेल." अबशालोमने दावीदाची खूप आर्जवे केली. दावीद गेला नाही पण त्याने आपले आशीर्वाद दिले.

26अबशालोम म्हणाला, "तुम्ही नाही तर निदान माझा भाऊ अम्नोन याला तरी पाठवा." राजा दावीद म्हणाला, "तो तरी तुला कशासाठी बरोबर यायला हवा आहे?"
27पण अबशालोमने आपला हट्ट सोडला नाही. शेवटी, अम्नोन आणि इतर सर्व मुले यांना अबशालोम बरोबर जायला राजा दावीदाने संमती दिली.

अम्नोनची हत्या

28अबशालोमने आपल्या नोकरांना आज्ञा दिली. तो म्हणाला, "अम्नोनवर नजर ठेवा. मद्याचा आनंद घेत घेत त्याला जेव्हा त्याची नशा चढेल तेव्हा मी तुम्हाला संकेत करीन. मग त्याच्यावर हल्ला करुन तुम्ही त्याला ठार करा. शिक्षेची भीती बाळगू नका. अखेर तुम्ही माझ्या आज्ञेचे पालन करत आहात. धैर्याने आणि खंबीरपणाने वागा."

29तेव्हा अबशालोमच्या नोकरांनी त्याचा शब्द पाळला. अम्नोनला त्यांनी ठार केले. पण दावीदाची बाकीची सर्व मुले निसटली. आपापल्या खेचरावर बसून ती पळाली.

अम्नोनच्या वधाची बातमी दावीदाला समजते

30राजाचे मुलगे नगराच्या वाटेवर असतानाच राजा दावीदाला या घडामोडीची खबर मिळाली, ती अशी, "अबशालोमने राजाच्या सर्व मुलांना ठार केले. कोणालाही त्यातून वगळले नाही."
31राजा दु:खाने आपले कपडे फाडून जमिनीवर पडून राहिला. राजाच्या जवळ असणाऱ्या इतर अधिकाऱ्यांनीही आपली वस्त्रे फाडली.
32पण, दावीदाचा भाऊ शिमा याचा मुलगा योनादाब राजाला म्हणाला, "सर्व मुले गेली असे समजू नकोस. फक्त अम्नोन मरण पावला आहे. अम्नोनने तामार या आपल्या बहिणीवर बलात्कार केला तेव्हा पासूनच अबशालोमच्या डोक्यात ही योजना तयार होत होती.
33स्वामी, सर्व मुले मरण पावली असे कृपा करुन समजू नका. फक्त अम्नोन गेला."

34अबशालोमने पळ काढला नगराच्या वेशीवर एक पहारेकरी उभा होता. त्याने डोंगरापलीकडून बऱ्याच लोकांना येताना पाहिले.
35तेव्हा योनादाब राजाला म्हणाला, "बघा, मी म्हटले ते खरे आहे की नाही? हे पाहा राजपुत्र येत आहेत."

36योनादाबचे बोलणे संपत आले तोच राजपुत्र समोर आले. ते सुध्दा मोठ्याने आक्रोश करत होते. दावीद आणि त्याचे अधिकारीही शोक करु लागले. रडण्याचा हलकल्लोळ उडाला.
37दावीद अम्नोनसाठी रोज अश्रू ढाळे.

अबशालोम गशूरला येतो

अम्मीहूरचा मुलगा तलमय गशूरचा राजा होता. अबशालोम त्याच्याकडे आश्रयाला आला.
38गशूर येथे तो तीन वर्षे राहिला.
39राजा दावीद अम्नोनच्या दु:खातून सावरला. पण अबशालोमच्या आठवणीने तो व्याकुळ होत असे.

यवाब दावीदाकडे एका चतुर बाईला पाठवतो

14 अबशालोमच्या ओढीमुळे राजा बेचैन झालेला आहे हे सरुवेचा मुलगा यवाब याला कळले.
2तेव्हा तकोवा येथे निरोप्याला पाठवून त्याने तेथील एका चतुर बाईला बोलावणे पाठवले. तिला तो म्हणाला, "तू खूप दु:खात असल्याचे ढोंग कर. त्याला शोभेसे कपडे कर. नटू सजू नको. अनेक दिवस मृताचा शोक करीत असलेल्या बाईसारखी तू दिसली पाहिजेस.
3राजाकडे जा आणि मी सांगतो तसे त्याच्याशी बोल." यवाबाने मग तिला काय बोलायचे ते सांगितले.
4मग तकोवा येथील बाई राजाशी बोलली. तिने स्वत:ला जमिनीवर लवून व राजापुढे नतमस्तक होऊन ती म्हणाली, "कृपाकरून मला मदत करा."

5राजाने तिची विचारपूस करुन तिची अडचण जाणून घेतली. ती म्हणाली, "मी एक विधवा बाई
6मला दोन मुलगे होते. एकदा शेतात त्यांचे भांडण जुंपले, त्यांना थोपवायलाही कोणी नव्हते. तेव्हा एकाने दुसऱ्याचा जीव घेतला.

7आता सगळे घर माझ्याविरुद्ध आहे. सगळे मला म्हणतात 'आपल्या भावाचा जीव घेणाऱ्या त्या मुलाला आमच्या स्वाधीन कर. त्याला आम्ही मारून टाकतो. कारण त्याने आपल्या भावाला मारले.' माझा मुलगा हा आगीतल्या

शेवटच्या ठिणगी सारखा आहे. त्यांनी माझ्या मुलाचा जीव घेतला तर ती आग नष्ट होईल. आपल्या वडिलांच्या मालमत्तेचा तो एकुलता एक वारस आहे. तोही गेला तर माझ्या मृत पतीची मालमत्ता दुसरा कोणी हडप करील आणि या भूमीवर नावनिशाणीही राहणार नाही."

8हे ऐकून राजा तिला म्हणाला, "मी यात लक्ष घालतो. तू घरी जा."

9तेव्हा ती बाई राजाला म्हणाली, "माझे स्वामी या सगळ्याला मी जबाबदार आहे, मी दोषी आहे, तुम्ही आणि तुमचे आसन निर्दोष आहेत."

10राजा दावीद म्हणाला, "तुझ्याविरुद्ध कोणी काही बोलले तर त्याला माझ्याकडे आण तुला पुन्हा कोणी त्रास देणार नाही."

11ती तकोवा येथील बाई पुन्हा राजाला म्हणाली, "परमेश्वरा देवाच्या नावाची शपथ वाहून सांगा की या लोकांचा तुम्ही बंदोबस्त कराल. त्यांना भावाचा खून केल्याबद्दल माझ्या मुलाला शासन करायचे आहे. तेव्हा त्याला धक्का पोहचणार नाही याचे मला आश्वासन द्या."

दावीद म्हणाला, "परमेश्वर असे पर्यंत कोणीही तुझ्या मुलाला इजा करणार नाही. त्याच्या केसालाही धक्का पोचणार नाही."

12मग ती म्हणाली, "माझे स्वामी, मला तुमच्याशी आणखी काही बोलायचे आहे परवानगी असावी."

राजा म्हणाला, "बोल"

13त्यावर ती म्हणाली, "तुम्ही देवाच्या लोकांच्या विरुद्ध योजना का केली आहे? होय, तुम्ही असे म्हणालात तेव्हा तुम्ही स्वत: दोषी ठरता. कारण तुम्ही आपल्या घराबाहेर घालवलेल्या मुलाला पुन्हा परत आणलेले नाही. 14आपण सर्वच कधीना कधी मरण पावणार आहोत. जमिनीवर पडलेल्या पाण्यासारखी आपली स्थिती होणार आहे. सांडलेले पाणी पुन्हा भरता येत नाही. देव क्षमाशील आहे हे तुम्ही जाणता. स्वसंरक्षणासाठी पळालेल्याच्या बाबतीतही देवाची काही योजना असते. देव त्याला आपल्यापासून पळायला लावत नाही. 15स्वामी, हेच सांगायला मी येथपर्यंत आले. लोकांमुळे मी भयभीत झाले होते. मी मनाशी म्हणाले, 'राजाशी मी बोलेन. कदाचित् तोच मला मदत करील. 16तो माझे ऐकून घेईल. मला आणि माझ्या मुलाला मारायला निघालेल्या माणसापासून माझा बचाव करील. देवाने आपल्याला जे दिले त्यापासून हा माणूस आम्हाला वंचित करू पाहात आहे.' 17स्वामी, तुमच्या शब्दांनी मला दिलासा मिळेल हे मी जाणून होते. कारण तुम्ही देवदूतासारखेच आहात. बरेवाईट तुम्ही जाणता. आणि देव परमेश्वराची तुम्हाला साथ आहे."

18राजा दावीद त्या बाईला म्हणाला, "आता मी विचारतो त्याचे उत्तर दे. माझ्यापासून काही लपवून ठेवू नकोस."

ती म्हणाली, "माझेस्वामी, विचारा" 19राजा म्हणाला,
"तुला हे सर्व बोलायला यवाबाने सांगितले का?"

ती म्हणाली, "होय महाराज तुमचे सेवक यवाब यांनीच
मला हे सर्व बोलायला सांगितले. 20अलिप्तपणे सर्व गोष्टी
न्याहाळता याव्यात म्हणूनच, स्वरुप बदलून सांगायची युक्ती यवाबाने केली. तुम्ही देवदूता सारखेच चाणाक्ष आहात. तुम्हाला या पृथ्वीवरील सर्व घटना समजतात."

अबशालोम यरुशलेमला परततो

21राजा यवाबाला म्हणाला, "माझे वचन मी खरे
करीन, आता अबशालोमला परत आणा." 22यवाबाने
राजाला वाकून अभिवादन केले. राजाचे अभीष्ट चिंतून तो म्हणाला, "तुम्ही माझ्यावर प्रसन्न आहात हे मी जाणतो. माझी विनंती तुम्ही मान्य केलीत यावरुन मी ताडले."

23मग यवाब गशूर येथे गेला आणि अबशालोमला
यरुशलेमला घेऊन आला. 24पण राजा दावीद म्हणाला,
"अबशालोमला त्याच्या घरी जाऊ दे. त्याला मला भेटता मात्र येणार नाही." तेव्हा राजाचे तोंड न पाहताच अबशालोम आपल्या घरी परतला.

25अबशालोमच्या देखणेपणाची लोक तोंड भरुन प्रशंसा
करत होते. इस्राएलमध्ये त्याचा रुपाला तोड नव्हती. त्याचा
देह नखशिखान्त निर्दोष, नितळ होता. 26दरवर्षाच्या
अखेरीस अबशालोम आपल्या माथ्यावरील केस कापून
त्याचे वजन करीत असे. ते पाच पौंड भरत. 27त्याला तीन
मुलगे आणि एक मुलगी होती. या मुलीचे नाव तामार होते. तामार दिसायला सुंदर होती.

अबशालोम यवाबाला भेटायला बोलावण्याची सक्ती करतो

28यरुशलेम मध्ये अबशालोम पूर्ण दोन वर्षे राहिला.
पण त्या कालावधीत राजा दावीदाला मात्र तो एकदाही
भेटू शकला नाही. 29तेव्हा अबशालोमने यवाबाकडे
आपल्या सेवकाला पाठवले. आपली राजाशी भेट घडवून आणावी असा निरोप दूतांकरवी यवाबाला दिला. पण यवाब अबशालोमकडे आला नाही. अबशालोमने त्याला पुन्हा बोलावणे पाठवले तरीही तो येईना.

30तेव्हा मात्र अबशालोम आपल्या सेवकांना म्हणाला,
"माझ्या शेताला लागूनच यवाबाचे शेत आहे. त्यात जवाचे पीक आले आहे ते पेटवून द्या"

अबशालोमच्या सेवकांनी त्याप्रमाणे यवाबाच्या शेतात
आग लावली. 31तेव्हा यवाबा उठून अबशालोमकडे आला
आणि त्याला म्हणाला "तुझ्या सेवकांनी माझ्या शेतात जाळपोळ का केली?"

32अबशालोम यवाबाला म्हणाला, "मी निरोप पाठवून
तुला बोलावणे धाडले होते. तुला मी राजाकडे पाठवणार होतो. गशूरहून त्याने मला का बोलावले ते मी तुला त्याला विचारायला सांगणार होतो. मी त्याचे दर्शन घेऊ शकत नसेन तर गशूरहून मी इथे येण्यात काय मतलब?

तेव्हा मला त्याला भेटू दे. माझा काही अपराध असला
तर त्याने मला खुशाल मारून टाकावे."

अबशालोमची राजा दावीदाशी भेट

[33]तेव्हा यवाब राजाकडे आला आणि त्याने अबशालोमचे
मनोगत राजाला सांगितले. राजाने अबशालोमला बोलावले.
अबशालोम आला. त्याने राजाला वाकून अभिवादन केले.
राजाने त्याचे चुंबन घेतले.

अबशालोमची अनेकांशी मैत्री

15 यानंतर अबशालोमने स्वत:साठी रथ आणि
घोड्यांची तजवीज केली. तो रथातून जात
असताना पन्नास जणांचा ताफा त्याच्यापुढे धावत असे.
[2]रोज लौकर ऊठून सकाळीच तो वेशीपाशी जाई आपल्या
अडचणी घेऊन निवाड्यासाठी राजाकडे जायला निघालेल्या
लोकांना भेटून त्यांच्याशी बोले. चौकशी करुन तो विचारी,
"तू कोणत्या शहरातून आलास?" तो सांगत असे.
"मी इस्राएलच्या अमुक अमुक वंशातला" [3]तेव्हा
अबशालोम म्हणे, "तुमचे म्हणणे खरे आहे, पण राजा
तुमच्या अडचणीत लक्ष घालणार नाही."
[4]अबशालोम पुढे म्हणे, "मला कोणी येथे न्यायाधीश
म्हणून नेमले तर किती बरे होईल. तसे झाले तर फिर्याद
घेऊन येणाऱ्या प्रत्येकाला मी मदत करु शकेन. यांच्या
प्रकरणांना मी न्याय देऊ शकेन."
[5]अशावेळी कोणी त्याच्याजवळ येऊन त्याला
आभिवादन करु लागला तर अबशालोम त्या माणसाला
मित्रासारखी वागणूक देई. आपला हात पुढे करुन तो
त्याला स्पर्श करी. त्याचे चुंबन घेई. [6]राजा दावीदाकडे
न्याय मागण्यासाठी आलेल्या सर्व इस्राएलांना तो असेच
वागवी. असे वागून त्याने सर्व इस्राएलांची मने जिंकली.

दावीदाचे राज्य हस्तगत करण्याची अबशालोमची योजना

[7]पुढे चार वर्षानी* अबशालोम राजा दावीदाला म्हणाला,
"हेब्रोनमध्ये मी परमेश्वराला नवस बोलली होतो. तो
फेडण्यासाठी मला जाऊ दे. [8]अराममधील गशूर येथे राहात
असताना मी तो बोलली होतो. परमेश्वराने मला पुन्हा
यरुशलेमला नेले तर मी परमेश्वराच्या सेवेला वाहून
घेईन असे मी बोलली होतो"
[9]तेव्हा राजा दावीदाने त्याला निश्चिंत होऊन जाण्यास
सांगितले. अबशालोम हेब्रोन येथे आला. [10]पण त्याने
इस्राएलच्या सर्व वंशामध्ये हेर पाठवून लोकांना कळवले
"रणशिंग फुंकल्याचे ऐकल्यावर 'अबशालोम हेब्रोनचा
राजा झाला आहे' असा तुम्ही घोष करा." [11]अबशालोमने
स्वत:बरोबर दोनशे माणसे घेतली. यरुशलेम सोडून ती
त्याच्या बरोबर निघाली. पण त्यांना त्याच्या बेताची कल्पना
नव्हती. [12]अहिथोफेल हा तेव्हा दावीदाचा एक सल्लागार
होता. हा गिलो या गावाचा होता. यज्ञ करत असताना
अबशालोमने अहिथोफेलला गिलोहून बोलावून घेतले.
सर्व काही अबशालोमच्या योजने प्रमाणे सुरळीत चालले
होते. त्याला अधिकाधिक पाठिंबा मिळत होता.

अबशालोमच्या बेताचा राजाला सुगावा लागतो

[13]एकाने दावीदाकडे येऊन वर्तमान सांगितले की
इस्राएलच्या लोकांचा कल अबशालोमकडे झुकत आहे.
[14]तेव्हा यरुशलेममध्ये आपल्या भोवती असलेल्या सर्व
सेवकांना दावीद म्हणाला, "आता आपण पळ काढला
पाहिजे. आपण येथून निसटलो नाही तर अबशालोमच्या
तावडीत सापडू. त्याने पकडायच्या आतच आपण तातडीने
निघून जाऊ. नाही तर तो आपल्यापैकी कोणालाही
शिल्लक ठेवणार नाही. यरुशलेमच्या लोकांना तो मारुन
टाकेल."
[15]तेव्हा राजाचे सेवक त्याला म्हणाले, "तुम्ही म्हणाल
ते करायला आम्ही तयार आहोत."

दावीद आपल्या लोकांसह निसटतो

[16]आपल्या कुटुंबातील सर्वांसह राजा बाहेर पडला.
आपल्या दहा उपपत्न्यांना त्याने घराचे रक्षण करायला
म्हणून मागे ठेवले. [17]राजा आणि त्याच्यामागोमाग सर्व
लोक निघून गेले. अगदी शेवटच्या घरापाशी ते थांबले
[18]त्याचे सर्व सेवक तसेच एकूणएक करेथी, पलेथी आणि
(सहाशे गित्ती) राजामागोमाग चालत गेले. [19]गथ येथील
इत्तयला राजा म्हणाला, "तू ही आमच्याबरोबर कशाला
येतोस? मागे फिर आणि नवीन राजा अबशालोम याला
साथ दे. तू परकाच आहेस ही तुझी माय भूमी नव्हे. [20]तू
कालच येऊन मला मिळालास. आम्ही वाट फुटेल तिकडे
जाणार. तू कशाला भटकंत फिरतोस? तेव्हा तुझ्या
बांधवांसह परत फिर. तुला प्रेमाची आणि न्यायाची वागणूक
मिळो."
[21]पण इत्तय राजाला म्हणाला, "परमेश्वराची शपथ,
तुम्ही जिवंत असेपर्यंत मी तुमची साथ सोडणार नाही.
आता जगणे, मरणे तुमच्याबरोबरच."
[22]दावीद इत्तयला म्हणाला, "मग चल तर किद्रोन ओहोळा
पलीकडे आपण जाऊ."
तेव्हा इत्तय आपल्या बरोबरच्या सर्व मुला-माणसांसह
किद्रोन ओहोळा पलीकडे गेला. [23]सर्व लोक मोठ्याने
आकांत करत होते. राजाने ही किद्रोन झरा ओलांडला.
मग सर्व जण वाळवंटाकडे निघाले. [24]सादोक आणि त्याच्या
बरोबरचे सर्व लेवी देवाचा करारकोश घेऊन निघाले

चार वर्षांनी काही जुन्या प्रतीनुसार "चाळीस वर्षांनी."

होते. त्यानी देवाचा पवित्रकोश खाली ठेवला. यरुशलेममधून सर्व लोक बाहेर पडेपर्यंत अब्याथार कोशाजवळ उभा राहून प्रार्थना म्हणत होता.*

25राजा दावीद सादोकला म्हणाला, "हा देवाचा पवित्र कोश यरुशलेमला परत घेऊन जा. परमेश्वराची कृपा असेल तर तो मला पुन्हा येथे आणेल. यरुशलेम आणि हे त्याचे मंदिर मला पुन्हा पाहता येईल.
26पण तो माझ्यावर प्रसन्न नसेल तर त्याच्या मनात असेल ते माझे होईल."

27पुढे राजा सादोक याजकाला म्हणाला, "तू द्रष्टा आहेस तू सुखरुप नगरात परत जा. तुझा मुलगा अहीमास आणि अब्याथारचा मुलगा योनाथान यांनाही घेऊन जा.
28हा प्रदेश ओलांडून वाळवंट लागते त्याठिकाणी मी तुझा संदेश येईपर्यंत थांबतो."

29तेव्हा देवाचा पवित्र करारकोश घेऊन सादोक आणि अब्याथार यरुशलेमला परतले आणि तिथेच राहिले.

दावीदाचे अहिथोफेल विरुद्ध गाऱ्हाणे

30दावीद शोक करत जैतूनच्या डोंगरावर गेला. मस्तक झाकून, अनवाणी तो चालत राहिला. त्याच्याबरोबरच्या लोकांनीही त्याचे अनुकरण केले. तेही रडत होते.

31एकाने दावीदाला सांगितले, "अहिथोफेल हा अबशालोम बरोबर कारस्थाने करणाऱ्यांपैकी आहे." तेव्हा दावीदाने देवाची करुणा भाकली. तो म्हणाला, "परमेश्वरा, अहिथोफेलचा सल्ला निष्फळ ठरु दे."
32दावीद डोंगरमाथ्यावर पोहोंचला. येथे तो अनेकदा देवाची आराधना करत असे त्या वेळी हूशय अर्की त्याला भेटायला आला. त्याचा अंगरखा फाटलेला होता, त्याने डोक्यात माती घालून घेतलेली होती.

33दावीद हूशयला म्हणाला, "तू माझ्याबरोबर आलास तर एवढे लोक आहेत त्यात आणखी तुझा भार.
34पण तू यरुशलेमला परलास तर अहिथोफेलची मसलत तू धुळीला मिळवू शकशील. अबशालोमला सांग, 'महाराज, मी तुमचा दास आहे. मी तुमच्या वडीलांच्या सेवेत होतो, पण आता तुमची सेवा करीन.'
35सादोक आणि अब्याथार हे याजक तुझ्याबरोबर असतील. राजाच्या घरी जे ऐकशील ते सगळे त्यांच्या कानावर घालत जा.
36सादोकचा मुलगा अहीमास आणि अब्याथारचा योनाथान हे ही त्यांच्या बरोबर आहेत. त्यांच्या मार्फत तू मला खबर कळवत जा."

37तेव्हा दावीदाचा मित्र हुशय नगरात परतला. अबशालोम ही यरुशलेममध्ये आला.

सीबा दावीदाला भेटतो

16 जैतूनच्या डोंगरमाथ्याच्या थोडे पुढे गेल्यावर, मफीबोशेथाचा सेवक सीबा दावीदाला भेटला. सीबाजवळ खोगीर घातलेली दोन गाढवे होती. दोनशे पाव, किसमिसाचे शंभर घड, अंजिरांच्या शंभर ढेपा आणि द्राक्षारसाचा बुधला एवढे सामान गाढवांवर लादलेले होते.
2राजा दावीदाने "हे सर्व कशासाठी?" म्हणून सीबाला विचारले

सीबा म्हणाला, "राजाच्या कुटुंबियांना बसण्यासाठी म्हणून ही गाढवे आहेत. पाव आणि फळे नोकरांना खाण्यासाठी आणि वाळवंटात चालून थकलेल्यांसाठी हा द्राक्षारस आहे."

3राजाने त्याला मफिबोशेथाचा ठावाठिकाणा विचारला

सीबाने सांगितले, "मफिबोशेथ यरुशलेममध्येच आहे. कारण 'आता माझ्या आजोबांचे राज्य मला इस्राएली परत देतील' असे त्याला वाटते."
4तेव्हा राजा सीबाला म्हणाला, "ठीक आहे, जे जे मफिबोशेथच्या मालकीचे होते ते मी आता तुला देत आहे."

सीबा म्हणाला, "मी आपल्या पाया पडतो. मी तुम्हाला आनंद देण्यास समर्थ होईन अशी मी आशा करतो."

शिमी दावीदाला शाप देतो

5पुढे दावीद बहूरीमला आला. तेव्हा शौलाच्या घराण्यातील एकजण बाहेर आला. हा गेराचा मुलगा शिमी. तो दावीदाला पुन्हा पुन्हा शिव्याशाप देत चालला होता.

6त्याने दावीदावर आणि त्याच्या सेवकांवर दगडफेक करायला सुरवात केली. पण इतर लोकांनी आणि सैनिकांनी चहूकडून दावीदाला वेढा घातला.
7शिमी दाविदला शाप देतच होता, "चालता हो, तोंड काळं कर इथून. तू खूनी आहेस!
8देव तुला शासन करीत आहे. कारण शौलाच्या घरातील लोकांना तू मारलेस. त्याचे राज्य बळकावलेस. पण ते राज्य परमेश्वराने तुझा मुलगा अबशालोम याच्या हवाली केले आहे. तुझे आता हाल होत आहेत कारण तू खुनी आहेस."

9सरुवेचा मुलगा अबीशय राजाला म्हणाला, "या मेलेल्या कुत्र्यासारख्या नगण्य माणसाने तुम्हाला शिव्याशाप द्यावेत म्हणजे काय? स्वामी, मला त्याचा शिरच्छेद करु द्या."

10पण राजा त्याला म्हणाला, "सरुवेच्या मुलानो, मी काय करु? शिमी मला शाप देत आहे. पण परमेश्वरानेच त्याला तसे करायला सांगितले आहे."

11अबीशयला आणि इतर सर्व सेवकांना राजा पुढे म्हणाला, "माझा पोटचा मुलगा अबशालोमच माझ्या जिवावर उठला आहे. बन्यामीनच्या वंशातील या शिमीला तर मला मारायचा हक्क च आहे. त्याला हवे ते म्हणू द्या. देवानेच त्याला तशी बुध्दी दिली आहे.
12माझ्याबाबतीत घडणारे हे अन्याय कदाचित् परमेश्वर पाहील आणि

प्रार्थना म्हणत होता शब्दाश: अर्थ "वर गलेला" त्याचा अर्थ "धूप जाळणे", "आहुती असा होतो देणे असा होऊ शकतो" किंवा तो पवित्र कोशाच्या बाजूला इत्तर लोक निघून जाईपर्यंत उभा राहिला.

शिमीच्या या शिव्याशापाच्या बदल्यात उद्या तो माझे भलेच करील.”

13दावीद आणि त्याच्या बरोबरचे लोक मग आपल्या वाटेने तसेच पुढे गेले. शिमी त्यांच्या मागोमाग जात राहिला. डोंगराच्या कडेने तो दुसऱ्या बाजूने जात होता. तो दाविदाबद्दल खूप वाईट गोष्टी बोलत होता. दावीदावर तो दगड आणि मातीही फेकत होता.

14राजा दावीद आणि बरोबरचे सर्व लोक यार्देन नदीजवळ आले. दमल्यामुळे ते तेथे विश्रांतीला थांबले. म्हणून त्यांनी विसावा घेतला व ते ताजेतवाने झाले.

15अबशालोम, अहिथोफेल आणि इस्राएलचे सर्व लोक यरुशलेम येथे आले. 16दावीदाचा मित्र अर्की हूशय अबशालोमकडे आला आणि त्याने अबशालोमची स्तुती केली. तो म्हणाला, “राजा चिरायु होवो, राजा चिरायु होवो”

17अबशालोम त्याला म्हणाला, “तू आपल्या मित्राची, दावीदाची साथ का सोडलीस? तुही त्याच्याबरोबर यरुशलेम का सोडले नाहीस?”

18हूशय म्हणाला, “परमेश्वर ज्याची निवड करेल त्याला माझा पाठिंबा आहे. या आणि इस्राएल लोकांनी आपली निवड केली आहे. म्हणून मी तुमच्या बाजूचा आहे. 19पूर्वी मी तुमच्या वडीलांच्या सेवेत होतो. आता त्यांच्या मुलाची सेवा केली पाहिजे. मी तुमची सेवा करीन.”

अबशालोम अहीथोफेलचा सल्ला मागतो

20अबशालोमने अहिथोफेलला विचारले “आम्ही काय करावे ते सांग.”

21अहिथोफेल त्याला म्हणाला, “घराची राखण करायला तुझ्या वडीलांनी त्यांच्या दासी येथेच ठेवल्या आहेत. त्यांच्याशी तू संबंध ठेव मग तुझ्या वडीलांना तुझा तिरस्कार वाटतो ही गोष्ट सर्व इस्राएलांमध्ये पसरेल. त्यामुळे त्या सर्वांचा तुला पाठींबा मिळेल.”

22मग सर्वांनी घराच्या धाब्यावर अबशालोमसाठी राहुटी ठोकली. अबशालोमने आपल्या वडीलांच्या दासींशी लैंगिक सैंबंध ठेवले. ही गोष्ट सर्व इस्राएलांनी पाहिली. 23अहिथोफेलचा सल्ला दावीद आणि अबशालोम या दोघांनाही उपयोगी पडला. लोकांना त्याचे म्हणणे देवाच्या शब्दा इतके महत्वाचे वाटले.

अहीथोफेलचा दावीद विषयी सल्ला

17 शिवाय अहिथोफेलने अबशालोमला सांगितले, “मला आता बाराहजार माणसांची निवड करु दे म्हणजे आज रात्रीच मी दावीदाचा पाठलाग करतो. 2तो थकला भागलेला असताना, भयभीत झालेला असतानाच मी त्याला पकडीन. हे पाहून त्याचे लोक पळ काढतील फक्त राजा दावीदाचा मी वध करीन. 3बाकीच्यांना तुझा समक्ष हजर करीन. तो मेल्याची खात्री झाली की सगळे लोक बिनतक्रार परत येतील.”

4अबशालोम आणि इस्राएलमधील सर्व वडीलधारी मंडळी यांना हा बेत पसंत पडला. 5पण तरीसुध्दा अबशालोम म्हणाला, “हूशय अर्की यालाही बोलावून द्या. त्याचे म्हणणेही मला ऐकून घ्यायचे आहे.”

हूशय अहीथोफेलचा सल्ला धुडकावतो

6मग हूशय अबशालोमकडे आला. अबशालोम त्याला म्हणाला, “अहिथोफेलची योजना अशी अशी आहे. तुला त्यावर काय वाटते? तसे करावे की नाही ते सांग.”

7हूशय अबशालोमला म्हणाला, “अहिथोफेलचा सल्ला आत्ता या घटकेला तरी रास्त नाही.” 8तो पुढे म्हणाला, “तुमचे वडील आणि त्यांच्या बाजूचे लोक चांगले बळकट आहेत हे तुम्ही जाणताच. त्यातून ते आत्ता पिल्लं हिरावून नेलेल्या रानातल्या अस्वला सारखे चिडलेले आहेत. तुमचे वडील एक कुशल योद्धा आहेत. ते भरवस्तीत रात्रभर मुक्काम करणार नाहीत. 9एखाद्या गुहेत किंवा निर्जन ठिकाणी ते कदाचित् गेले सुध्दा असतील त्यांना तुमच्या लोकांवर आधी हल्ला केला तर लोक ते ऐकून म्हणतील, ‘अबशालोमचे लोक हरत चाललेले दिसत आहेत.’ 10मग तर सिंहासारख्या शूरलोकांचेही धैर्य खचेल. कारण तुमचे वडील पराक्रमी आहेत आणि त्यांच्या बाजूची माणसे शूर आहेत हे सर्वच इस्राएल लोकांना ठाऊक आहे.

11“तेव्हा मी असे सुचवतो. तुम्ही दानपासून बैरशेबापर्यंत समस्त इस्राएल लोकांना एकत्र आणा. म्हणजे वाळवंटाप्रमाणे विशाल सैन्य तयार होईल मग तुम्ही स्वत: युध्दात उतरा. 12दावीद जेथे लपला असेल तेथून आम्ही त्याला धरून आणू. जमिनीवर दव पडावे तसे आम्ही त्याच्यावर तुटून पडू. दावीदाला त्याच्या बरोबरच्या माणसांसहित आम्ही ठार करु. कुणालाही सोडणार नाही. 13पण दावीदाने एखाद्या नगरात आश्रय घेतलेला असेल तर दोरखंड आणून आम्ही सर्व इस्राएल लोकाचे ते नगर ओढून दरीत ढकलू. मग एक धोंडासुध्दा त्याठिकाणी शिल्लक राहणार नाही.”

14अबशालोम आणि सर्व इस्राएल लोक म्हणाले, “अहिथोफेलपेक्षा हूशय अर्कीचा सल्ला श्रेयस्कर आहे.” ती म्हणून सर्वांना पसंत पडली कारण ती परमेश्वराची योजनाच होती. अबशालोमला अद्दल घडावी म्हणून अहिथोफेलचा चांगला सल्ला थोपवून कुचकामी ठरवण्याचा तो परमेश्वराचा बेत होता. अशा प्रकारे तो अबशालोमला अद्दल घडवणार होता.

हूशयचा दावीदाला सावधगिरीचा इशारा

15हूशयने हे सर्व सादोक आणि अब्याथार या याजकांच्या कानावर घातले. अबशालोम आणि इस्राएलमधील वडील मंडळी यांना अहिथोफेलने जे सुचवले ते हूशयने या दोघांना

सांगितले. तसेच आपण काय सुचवले तेही साविस्तर
सांगितले. हूशय म्हणाला, 16“आता त्वरा करा ताबडतोब
दावीद कडे निरोप जाऊ द्या. नदीच्या उताराजवळ राहू
नका असे त्यांना सांगा. ताबडतोब यार्देन नदी ओलांडून
जायला सांगा म्हणजे ते आणि त्यांच्या बरोबरची माणसे
पकडली जाणार नाहीत.”

17योनाथान आणि अहीमास ही याजकांची मुले
एन–रोगेल येथे थांबली. त्यांना गावात शिरताना कुणी
पाहू नये म्हणून एक दासी त्यांच्या कडे आली. तिने त्यांना
निरोप सांगितला तो त्यांनी राजा दावीदाकडे पोचवला.

18पण एका मुलाने योनाथान आणि अहीमास यांना
पाहिलेच. हे अबशालोमला सांगायला तो धावत
निघाला. योनाथान आणि अहीमास तेथून चटकन् निघाले.
ते बहूरीम येथे एकाच्या घरी पोचले. त्याच्या घराच्या
अंगणात एक विहीर होती. त्यात उतरुन ते लपले. 19त्या
माणसाच्या बायकोने आडावर एक चादर पसरुन वर
धान्य ओतले. त्यामुळे तिथे धान्याची रास आहे असे दिसू
लागले. तेव्हा तिथे योनाथान आणि अहीमास लपले
असतील अशी शंकाही कोणाला आली नाही.
20अबशालोमकडचे नोकर त्या घरातल्या बाईकडे आले.
त्यांनी योनाथान आणि अहीमासचा ठावाठिकाणा
विचारला.

ते थोड्या वेळापूर्वीच ओहळ ओलांडून गेल्याचे तिने
त्यांना सांगितले.

मग अबशालोमचे ते नोकर योनाथान आणि अहीमास
यांच्या शोधार्थ निघाले. पण ते कुठेच न सापडल्यामुळे हे
नोकर यरुशलेमला परत गेले. 21इकडे अबशालोमचे
नोकर निघून जातात, तो योनाथान आणि अहीमास
विहिरीतून बाहेर पडले. तडक राजा दावीदाकडे जाऊन
ते त्याला म्हणाले, “असाल तसे निघा आणि नदी ओलांडून
पलीकडे जा. अहिथोफेलने तुमच्याविरुध्द असे असे
सांगितले आहे.” 22तेव्हा दावीदाने आपल्या बरोबरच्या
लोकांसह यार्देन नदी ओलांडली. सूर्य वर यायच्या आत
सर्वजण पलीकडे पोहोंचले होते.

अहीथोफेलची आत्महत्या

23इस्राएल लोकांनी आपला सल्ला मानला नाही हे
अहिथोफेलच्या लक्षात आले. त्याने गाढवावर खोगीर
टाकले आणि आपल्या गावाकडे प्रयाण केले. घरच्यांची
पुढली तरतूद केली आणि स्वत:ला फास लावून घेतला.
त्याच्या मृत्यूनंतर लोकांनी त्याचे त्याच्या वडीलांच्या
कबरीतच दफन केले.

अबशालोम यार्देन पार करतो

24दावीद महनाइम येथे आला.

अबशालोमने सर्व इस्राएलींसमवेत यार्देन नदी ओलांडली.
25अबशालोमने अमासा याला सेनापती केले. यवाबाची
जागा अमासाने घेतली.* अमासा इस्राएली इथ्राचा मुलगा.
अमासाची आई अबीगल. सरुवेची बहीण नाहाश हिची ही
अबीगल मुलगी. (सरुवे यवाबाची आई.)

26अबशालोम आणि त्याच्या बरोबरचे इस्राएल लोकांनी
यांनी गिलाद प्रांतात मुक्काम केला.

शोबी, माखीर आणि बर्जिल्ल्य

27दावीद महनाइम येथे आला. शोबी, माखीर आणि
बर्जिल्ल्य तेथेच होते. (नाहाशचा मुलगा शोबी हा
अम्मोन्यांच्या राब्बा नगरातला होता. अम्मीएलचा मुलगा
माखीर हा लो–दबार मधील तर बर्जिल्ल्य गिलादमधील
रोगलीमचा होता)

28–29ते म्हणाले, “हे वाळवंटातील लोक थकले भागलेले
आणि तहानलेले भुकेलेले असे आहेत.” त्यांनी दावीद
आणि इतर सर्व जणांसाठी बरेचसे खायचे प्यायचे पदार्थ
आणले. तसेच बिछाने, भांडीकुंडी सुध्दा ते घेऊन आले.
गहू जव, कणीक, हुरडा, शेंगा, डाळी, वटाणे, मध, लोणी,
मेंढरे तसेच गाईच्या दुधाचे पनीर याही वस्तू त्यांनी आणल्या.

दावीदाची युध्दाची तयारी

18 दावीदाने आपल्या बरोबरच्या लोकांची शिरगणती
केली. मग, शंभर–शंभर, हजार हजार माणसांवर
अधिकारी, सरदार नेमले. 2सर्वांची त्याने तीन गटात
विभागणी केली. यवाब, अबीशय (यवाबाचा भाऊ आणि
सरुवेचा मुलगा) आणि गथ येथील इत्तय या तिघांना एकेक
गटाचे प्रमुख म्हणून नेमले आणि सर्वांची रवानगी केली.
तेव्हा राजा दावीद त्यांना म्हणाला, “मी ही तुमच्याबरोबर
येतो.” 3पण लोक म्हणाले, “नाही, तुम्ही आमच्याबरोबर
येता कामा नये. कारण आम्ही युध्दातून पळ काढला
किंवा आमच्यातले निम्मे लोक या लढाईत कामी आले
तरी अबशालोमच्या लोकांना त्याची फिकीर नाही. पण
तुम्ही एकटे आम्हा दहाहजारांच्या ठिकाणी आहात. तेव्हा
तुम्ही शहरात राहावे हे बरे. शिवाय गरज पडली तर
तुम्ही आमच्या मदतीला यालच.”

4तेव्हा राजा लोकांना म्हणाला, “मी तुमच्या
म्हणण्याप्रमाणे करीन.”

राजा मग वेशीपाशी उभा राहिला. सैन्य बाहेर पडले,
शंभर आणि हजाराच्या गटात ते निघाले.

“तरुण अबशालोमशी सौम्यपणाने वागा!”

5यवाब, अबीशय आणि इत्तय यांना राजाने आज्ञा दिली,
“माझ्या साठी एक करा. अबशालोमशी सौम्यपणाने वागा.”
राजाची ही आज्ञा सर्वांच्या कानावर गेली.

यवाबची … घेतली यवाबचा पाठिंबा दावीदाला होता दावीदने अबशालोमपासून पळ काढला तेव्हा यवाब दावीदच्या सैन्यातील तीन सेनापातीपैकी होता.

दावीदाच्या सैन्याकडून अबशालोमच्या सैन्याचा पराभव

6अबशालोमच्या इस्राएल सैन्यावर दावीदाचे सैन्य चालून
गेले. एफ्राईमच्या अरण्यात ते लढले. 7दावीदाच्या सैन्याने
इस्राएलाचा पराभव केला. त्यांची वीस हजार माणसे
त्यादिवशी मारली गेली. 8देशभर युध्द पेटले. त्या दिवशी
तलवारीला बळी पडली त्यापेक्षा जास्त माणसे जंगलामुळे
मेली.

9अबशालोमचा दावीदाच्या अधिकाऱ्यांशी सामना झाला
तेव्हा अबशालोम खेचरावर बसून निसटायचा प्रयत्न करु
लागला. ते खेचर एका मोठ्या एला वृक्षाच्या खालून जात
असताना त्याच्या जाडजूड फांद्यामध्ये अबशालोमचे डोके
अडकले. खेचर निघून गेले आणि अबशालोम अधांतरी
लोंबकळत राहिला.

10एकाने हे पाहिले आणि यवाबाला सांगितले,
"अबशालोमला मी एला वृक्षावरून लोंबकळताना
पाहिले."

11यवाब त्या माणसाला म्हणाला, "मग तू त्याचा वध
करुन त्याला जमिनीवर का पाडले नाहीस? मी तुला दहा
रौप्यमुद्रा आणि एक पट्टा इनाम दिला असता."

12तो माणूस म्हणाला, "तुम्ही हजार रौप्यमुद्रा देऊ केल्या
असत्या तरी मी राजकुमाराला इजा पोचू दिली नसती.
कारण तुम्ही, अबीशय आणि इत्तय यांना राजाने केलेला
हुकूम आम्ही ऐकला आहे. राजा म्हणाला होता, 'लहान
अबशालोमला घातपात होणार नाही याची काळजी घ्या.'
13अबशालोमला मी मारले असते तर राजाला ते समजलेच
असते. आणि तुम्ही मला शिक्षा केली असती."

14यवाब म्हणाला, "इथे वेळ दवडण्यात काही अर्थ
नाही."

अबशालोम अजून जिवंत असून एलावृक्षात अजून तसाच लटकत होता. यवाबाने तीन भाले घेतले आणि ते अबशालोमवर फेकले. भाले अबशालोमच्या हृदयातून
आरपार गेले. 15यवाबाजवळ दहा तरुण सैनिक त्याचे
लढाईतील मदतनीस म्हणून होते. त्यांनी भोवती जमून
अबशालोमचा वध केला.

16यवाबाने रणशिंग फुंकले आणि लोकांना
अबशालोमच्या इस्राएली सैन्याचा पाठलाग थांबवायला
सांगितले. 17यवाबाच्या माणसांनी अबशालोमचा मृतदेह
अरण्यातील एका खंदकात नेऊन टाकला. वर दगडांची
रास रचून तो खंदक भरुन टाकला.

अबशालोमबरोबर आलेल्या इस्राएलानी पळ काढला आणि ते घरी परतले.

18अबशालोमने राजाच्या खोऱ्यात पूर्वीच एक स्तंभ
उभारलेला होता. आपले नाव चालवायला मुलगा नाही
म्हणून त्याने त्या स्तंभाला स्वत:चेच नाव दिले होते.
आजही तो "अबशालोम स्मृतिस्तंभ" म्हणून ओळखला
जातो.

यवाब दावीदाकडे हे वृत्त पाठवतो

19सादोकचा मुलगा अहीमास यवाबाला म्हणाला, "मला
धावत जाऊन ही बातमी राजाला सांगू दे. परमेश्वराने
त्याच्या शत्रूचा नि:पात केला आहे हे मी त्याला
सांगतो."

20यवाब त्याला म्हणाला, "आज तुला दावीदाकडे ही
बातमी घेऊन जाता येणार नाही. नंतर जाऊन तू सांग पण
आज नको. कारण खुद्द राजाचा मुलगा मरण पावला
आहे."

21मग यवाब कूश येथील एकाला म्हणाला, "तू पाहिलेस
त्याचे वर्तमान राजाला जाऊन सांग."

त्या माणसाने यवाबला अभिवादन केले मग तो
दावीदाकडे निघाला. 22सादोकचा मुलगा अहीमास याने
पुन्हा यवाबाकडे विनवणी केली "काय होईल ते होईल,
पण मलाही त्या कूशीच्या पाठोपाठ धावत जाऊ दे."

यवाब म्हणाला, "मुला, तू ही बातमी नेऊन काय करणार? त्यासाठी काही तुला इनाम मिळायचे नाही."

23अहीमास म्हणाला, "त्याची मला पर्वा नाही मला
जाऊ द्या." तेव्हा यवाबाने त्याला परवानगी दिली.

अहीमास मग यार्देनच्या खोऱ्यातून धावत निघाला. त्याने त्या कूशीला मागे टाकले.

दावीद बातमी ऐकतो

24राजा वेशीच्या दोन दरवाजांमध्येच बसला होता. तेव्हा
पहारेकरी तटबंदीवरील छपरावर चढला. त्याने इकडे
तिकडे पाहिले तेव्हा त्याला एक माणूस धावत येताना
दिसला. 25पहारेकऱ्याने हे राजाला ओरडून मोठ्याने
सांगितले.

राजा दावीद म्हणाला, "तो एकटाच असेल तर त्याचा अर्थ तो काहीतरी बातमी घेऊन येत आहे."

धावता धावता तो माणूस शहराच्या जवळ येऊन पोचतोय तोच

26पहारेकऱ्याने आणखी एकाला धावत येताना पाहिले.
पहारेकरी द्वाररक्षकाला म्हणाला, "तो पाहा, आणखी एक
माणूस एकटाच धावत येतोय."

तेव्हा राजा म्हणाला, "तो ही बातमी आणतोय."

27पहारेकरी म्हणाला, "पहिल्याचे धावणे मला सादोकचा
मुलगा अहीमास याच्यासारखे वाटते."

राजा म्हणाला, "अहीमास चांगला गृहस्थ आहे. त्याच्याजवळ चांगलीच बातमी असणार"

28अहीमासने "सर्व कुशाल असो" असे म्हणून राजाला
वाकून अभिवादन केले. पुढे तो म्हणाला, "देव
परमेश्वराला धन्यवाद द्या. धनीस्वामी, तुमच्याविरु ध्द
ज्यांनी उठाव केला त्यांना परमेश्वराने पराभूत केले
आहे."

29राजाने विचारले, "अबशालोमचे कुशल आहे ना?"
अहीमास म्हणाला, "यवाबाने मला पाठवले तेव्हा मोठी

धांदल उडालेली दिसलेली पण ती कशाबद्दल हे मला
कळले नाही.” 30राजाने मग त्याला बाजूला उभे राहून
थांबायला सांगितले. अहीमास त्याप्रमाणे पलीकडे झाला
आणि थांबला.
31मग तो कूशी आला तो म्हणाला, “माझ्या स्वामीसाठी
ही बातमी आहे. तुमच्या विरुद्ध पक्षाच्या लोकांना
परमेश्वराने चांगली अद्दल घडवली.”
32राजाने त्याला विचारले, “अबशालोम ठीक आहे
ना?”
त्यावर कूशीने सांगितले, “तुमचे शत्रू आणि तुमच्या
वाईटावर असलेले लोक या सगळ्यांची त्या तरुण माणसा
सारखीच (अबशालोमसारखी) गत होवो.”
33[यावरुन अबशालोम मरण पावला हे राजाला उमगले]
तो फार शोकाकुल झाला. वेशीवर बांधलेल्या खोलीत
तो गेला. तेथे त्याला रडू कोसळले. आपल्या
दालनात जाताना तो म्हणाला, “अबशालोम, माझ्या मुला,
तुझ्या ऐवजी मीच मरायला हवे होते रे पोरा!”

यवाब दावीदाला खडसावतो

19 लोकांनी ही बातमी यवाबाला सांगितली. ते त्याला
म्हणाले, “राजा अबशालोमसाठी शोक करत
आहे. तो फार दु:खात आहे.”
2दावीदाच्या सैन्याने त्या दिवशीची लढाई जिंकली होती.
पण लोकांसाठी मात्र तो दु:खाचा दिवस ठरला. राजा
आपल्या मुलाच्या मृत्यूमुळे दु:खात आहे हे ऐकून लोक
फार खिन्न झाले.
3ते शांतपणे नगरात परतले. युध्दात पराभूत होऊन
तिथून पळ काढलेल्या लोकांप्रमाणे ते दिसत होते. 4राजा
आपला चेहरा झाकून घेऊन आपला मुलगा अबशालोम
याच्या नावाने “अरे माझ्या मुला अबशालोम” असा मोठ्याने
आक्रोश करत होता.
5यवाब राजाच्या निवासस्थानी आला आणि त्याला
म्हणाला, “आपल्या सेवकांना तू आज मान खाली घालायला
लावली आहेस. तुझ्या सेवकांनी तुझा जीव वाचवला.
तुझी मुले, मुली, बायका दासी यांचे प्राण वाचवले. 6ज्यांनी
तुझा द्वेष केला त्यांच्यावर तू प्रेम दाखवतो आहेस आणि
ज्यांनी तुझ्यावर लोभ केला त्यांना तू दूर सारतो आहेस.
तुझी माणसे, तुझे सेवक यांना तुझ्या दृष्टीने काही किंमत
नाही हे तुझ्या वागण्यावरुन स्पष्ट झाले आहे. आज
अबशालोम जगला असता आणि आम्ही सर्व मेलो असतो
तर तुला फार आनंद झाला असता असे दिसते. 7आता
ऊठ आणि आपल्या सेवकांशी बोल. त्यांना प्रोत्साहन दे.
आत्ताच उठून तू हे ताबडतोब केले नाहीस तर आज
रात्रीपर्यंत तुझ्या बाजूला एकही माणूस उरणार नाही याची
मी परमेश्वरासमक्ष ग्वाही देतो आणि हा तुझ्या
बालपणापासूनच्या आयुष्यातला सर्वात मोठा आघात
असेल.”

8तेव्हा राजा उठून वेशीपाशी गेला. राजा तेथे आल्याची
खबर सर्वत्र पसरली. तेव्हा सर्व जण राजाच्या दर्शनाला
जमले.

दावीद पुन्हा राजा होतो

अबशालोमला पाठिंबा देणारे सर्व इस्राएल लोक
आपापल्या ठिकाणी पळून गेले होते. 9इस्राएलच्या सर्व
घराण्यातील लोक आता बोलू लागले “पलिष्टी आणि
आपले इतर शत्रू यांच्यापासून राजा दावीदाने आपल्याला
संरक्षण दिले. पण तो अबशालोमपासून पळून गेला.
10म्हणून अबशालोमची आपण राज्य करण्यासाठी निवड
केली. पण तो आता लढाईत मरण पावला आहे. तेव्हा
आपण आता पुन्हा दावीदाला राजा करु.”
11सादोक आणि अब्याथार या याजकांना राजा दावीदाने
निरोप पाठवला, “यहूदातील वडीलधाऱ्यांशी बोला. त्यांना
सांगा, राजा दावीदाला गादीवर आणायला तुम्ही शेवटचे
घराणे का आहा? राजाने पुन्हा परतण्याविषयी सर्वच इस्राएल
लोकांची बोलणी चाललेली आहेत. 12तुम्ही माझे बांधव,
माझ्या कुटुंबातीलच आहात. मग राजाला परत आणणारे
तुम्ही शेवटचे घराणे का आहात? 13आणि अमासाला
सांगा, तुम्ही माझ्या कुटुंबाचाच भाग आहात. यवाबाच्या
जागी सेनापती म्हणून मी तुमची नेमणूक केली नाही तर
देव मला शासन करो.”
14दावीदाने यहूदातील सर्व लोकांच्या हृदयाला हात
घातला त्यामुळे ते सर्व एकदिलाने राजी झाले. यहूदी
लोकांनी राजाला संदेश पाठवला की तुम्ही आणि तुमचे
अधिकारी, सेवक यांनी माघारे यावे.
15मग राजा दावीद यार्देन नदीपाशी आला. यहूदातील
लोक त्याला भेटायला गिलगाल येथे आले. राजाला यार्देन
नदी पार करुन आणण्याचा त्यांचा मानस होता.

शिमीची क्षमायाचना

16गेराचा मुलगा शिमी हा बन्यामीनच्या घराण्यातील
होता. तो बहूरीम येथे राहात असे. यहूदातील लोकांसह
राजाची भेट घ्यायला तो लगबगीने आला. 17बन्यामीनच्या
वंशातील हजार माणसेही त्याच्याबरोबर आली. शौलाच्या
घराण्यातील सेवक सीबा हाही आला. आपले पंधरा मुलगे
आणि वीस नोकर यांनाही त्याने बरोबर आणले. राजा
दावीदाला भेटायला हे सर्व यार्देन नदीजवळ तात्काळ
पोहोंचले.
18राजाच्या कुटुंबियांना उतरुन घ्यायला ते यार्देनच्या
पलीकडे गेले. राजाला हवे ते करायला ते तयार होते.
राजा नदी ओलांडत असताना गेराचा मुलगा शिमी त्याच्या
भेटीला आला. शिमीने राजाला जमिनीपर्यंत लवून
अभिवादन केले. 19तो राजाला म्हणाला, “स्वामी, माझ्या
हातून घडलेल्या अपराधांचा विचार करु नका. महाराज,

तुम्ही यरुशलेम सोडून गेलात तेव्हाची माझी कृत्ये विसरुन
जा. **20**"मी पापी आहे हे तुम्ही जाणता. म्हणूनच योसेफच्या
घराण्यातून तुमच्या भेटीला आलेली मी पहिलीच व्यक्ती
आहे."
21पण सरुवेचा मुलगा अबीशय म्हणाला, "परमेश्वराने
निवडलेल्या राजाविषयी शिमीने शिव्याशाप दिले. तेव्हा
त्याला ठारच करायला हवे."
22दावीद म्हणाला, "सरुवेच्या मुलानो. मी तुमच्या बरोबर
कसे वागावे? तुमचे हे बोलणे आज माझ्या विरूद्ध आहे.
इस्राएलमध्ये कोणालाही ठार केले जाणार नाही कारण
आज मी इस्राएलचा राजा आहे."
23मग राजा शिमीला म्हणाला, "तू मरणार नाहीस."
आपण शिमीचा वध करणार नाही असे राजाने शिमीला
वचन दिले.*

मफीबोशेथ दावीदाला भेटायला येतो

24शौलचा नातू मफीबोशेथ राजा दावीदाला भेटायला
आला. राजा यरुशलेम सोडून गेला तेव्हा पासून तो सुखरुप
परतेपर्यंत मफीबोशेथने स्वत:कडे फार दुर्लक्ष केले होते.
त्याने दाढी केली नाही, पायांची निगा राखली नाही की
कपडे धुतले नाहीत. **25**मफीबोशेथ यरुशलेमहून आला
तेव्हा राजा त्याला म्हणाला, "मी तेथून निघालो तेव्हा तूही
माझ्याबरोबर का बाहेर पडला नाहीस?"
26मफीबोशेथने सांगितले, "महाराज, माझ्या नोकराने,
सीबाने, मला फसवले, त्याला मी म्हणालो, 'मी पांगळा
आहे तेव्हा गाढवावर खोगीर चढव म्हणजे त्यावर बसून
मी राजाबरोबर जाईन' **27**पण त्याने माझ्याशी लबाडी केली.
माझ्याविरुद्ध तुझे कान फुंकले पण स्वामी, तुम्ही
देवदूतासारखे आहात. आपल्याला योग्य वाटेल ते करा.
28माझ्या आजोबांच्या घराण्याचा तुम्ही समूळ नाश करू
शकला असता पण तसे तुम्ही केले नाही. तुम्ही मला
आणखी काही जणाबरोबर आपल्या पंक्तीला बसवलेत.
तेव्हा मला काहीही तक्रार करायचा हक्क नाही."
29तेव्हा राजा मफीबोशेथला म्हणाला, "आता आपल्या
अडचणीविषयी आणखी काही सांगू नकोस. आता माझा
निर्णय ऐक. तू आणि सीबा जमीन विभागून घ्या."
30मफीबोशेथ राजाला म्हणाला, "महाराज ती सगळी
जमीन खुशाल घेऊ सीबाला द्या माझे धनी सुखरुप परत
आला यात सगळे आले."

दावीद बर्जिल्ल्यला बोलवून घेतो

31गिलादचा बर्जिल्ल्य रोगलीमहून आला. दावीदाला तो
यार्देन नदीच्या पलीकडे पोचवायला आला. **32**बर्जिल्ल्यचे
वय झाले होते. तो ऐंशी वर्षांचा होता. राजा दावीदाचा
मुक्काम महनाईम येथे असताना त्याने दावीदाला अन्नधान्य
आणि इतर गोष्टी पुरवल्या होत्या. श्रीमंत असल्यामुळे तो
एवढे करु शकला. **33**दावीद त्याला म्हणाला, "नदी उतरुन
माझ्याबरोबर चल. तू यरुशलेममध्ये माझ्याबरोबर
राहिलास तर मी तुझा सांभाळ करीन."
34पण बर्जिल्ल्य राजाला म्हणाला, "तुला माझे वय माहीत
आहे का? यरुशलेमपर्यंत मी तुझ्याबरोबर येऊ शकेन
असे तुला वाटते का? **35**"मी ऐंशी वर्षांचा आहे. वार्धाक्यामुळे
मी आता बऱ्यावाईटाची पारख करु शकत नाही. खातोपितो
त्याची चव सांगू शकत नाही. गाणाऱ्या स्त्री पुरुषांच्या
आवाजाला दाद देऊ शकत नाही. राजा, माझ्या राजा
तुझ्यामागे माझे लोढणे कशाला लावून देऊ? **36**आता
मला तुझ्याकडून अनुग्रहाची अपेक्षा नाही. मी तुझा सेवक.
यार्देन नदी मी उतरुन तुझ्याबरोबर येतो. राजाने अशाप्रकारे
या बक्षिसाने परतफेड का करावी?" **37**पण मला पुन्हा
परत घरी जाऊ दे. म्हणजे माझ्या गावात मी देह ठेवीन
आणि माझ्या आईवडीलांच्या कबरीतच माझे दफन होईल.
पण किम्हनला आपला चाकर म्हणून बरोबर घेऊन
जाऊ शकतोस. महाराज आपल्या मर्जीप्रमाणे त्याला वागव.
38तेव्हा राजा म्हणाला, "तर किम्हाम माझ्याबरोबर
येईल. तुला स्मरुन मी त्याचे भले करीन. तुझ्यासाठी मी
काहीही करायला तयार आहे."

दावीद घरी परततो

39राजाने बर्जिल्ल्यचे चुंबन घेऊन त्याला आशीर्वाद
दिले. बर्जिल्ल्य आपल्या घरी परतला. राजा इतर
लोकांबरोबर नदी ओलांडून पलीकडे गेला.
40नदी ओलांडून राजा गिलगाल येथे आला. किम्हाम
त्याच्याबरोबर होता. यहूदाचे सर्व लोक आणि निम्मे इस्राएल
लोक राजाला नदी ओलांडून पोचवायला आले.

इस्राएलांचा यहूद्यांशी वाद

41सर्व इस्राएल लोक राजाकडे आले. ते म्हणाले, "आमचे
बांधव यहूदी यांनी तुमचा ताबा घेऊन तुम्हाला आणि
तुमच्या कुटुंबियांना यार्देन पार करुन आणले असे का?"
42तेव्हा सर्व यहूदी लोकांनी त्या इस्राएल लोकांना
सांगितले, "कारण राजा आमचा जवळचा आप्त आहे.
तुम्हाला एवढा राग का यावा? आम्ही राजाच्या अन्नाचे
मिंधे नाही. त्याने आम्हाला बक्षीसांची लालूचही दाखवली
नाही."
43इस्राएल लोक म्हणाले, "आमच्याकडे दावीदाचे दहा
हिस्से* आहेत. तेव्हा तुमच्यापेक्षा आमचा त्याच्यावर जास्त

मग राजा शिमीला ... वचन दिले दावीदाने शिमीला मारले नाही, पण पुढे काही वर्षांनी दावीदचा मुलगा शलमोन याने शिमीचा वध करण्याची आज्ञा दिली. पाहा 1 राजे 2:44-46.

दहा हिस्से राज्य विभागणीनंतर यहूदा आणि बन्यामीन मिळून यहूदांचे राज्य झाले उरलेले दहा घराणी इस्राएलांच्या राज्यात होती.

हक्क आहे. असे असून तुम्ही आमच्याकडे दुर्लक्ष केलेत. असे का? राजाला पुन्हा गादीवर बसवायचे आम्हीच आधी बोललो होतो."

पण यहूदींनी इस्राएल लोकांना यावर अतिशय तुच्छतेने उत्तर दिले. इस्राएल पेक्षाही यहूदींची भाषा कठोर होती.

शबा दावीद विषयी इस्राएलांचे मन कुलषित करतो

20 शबा नावाचा एक माणूस तेथे होता. हा बिक्रीचा मुलगा. बन्यामीन घराण्यातील हा शबी अगदी कुचकामी पण खोडसाळ प्रवृत्तीचा होता. त्याने एकदा रणशिंग फुंकले आणि लोकांना गोळा केले आणि त्यांना म्हणाला,

"दावीदाकडे आपला भाग नाही. या इशायच्या मुलात आपला वाटा नाही इस्राएलींनो, चला आपापल्या डेऱ्यात परत."

2हे ऐकून सर्व इस्राएल लोक दावीदाला सोडून बिक्रीचा मुलगा शबा याच्या मागे गेले. पण यहूदी लोक मात्र यार्देन नदीपासून यरुशलेमपर्यंत राजाच्या पाठीशी राहिले.

3दावीद यरुशलेममधील आपल्या घरी परतला. आपल्या दहा दासींना त्याने घराच्या निगराणी साठी मागे ठेवले होते. त्यांना त्याने एका खास घरांत* ठेवले. त्यांच्यावर पहारा ठेवला. मरेपर्यंत या बायका तेथेच राहिल्या दावीदाने त्यांच्या उदरनिर्वाहाची सगळी नीट व्यवस्था केली पण पुन्हा त्यांच्याशी संबंध ठेवले नाहीत. त्यामुळे शेवटपर्यंत त्यांची स्थिती विधवेसारखी होती.

4राजा अमासाला म्हणाला, "यहूदाच्या लोकांना तीन दिवसात येऊन मला भेटायला सांग. त्यावेळी तूही बरोबर राहा."

5तेव्हा अमासा यहूदांना बोलवून आणायला रवाना झाला. पण राजाने सांगितल्यापेक्षा त्याला जास्त वेळ लागला.

शबाला मारायची दावीदाची अबीशयला सूचना

6दावीद अबीशयला म्हणाला, "अबशालोमपेक्षाही हा बिक्रीचा मुलगा शबा आपल्या दृष्टीने धोकादायक आहे. तेव्हा माझ्या हाताखालच्यांना घेऊन त्याचा पाठलाग कर. तटबंदी असलेल्या नगरात तो जायच्या आधीच त्याला गाठायला हवे. एकदा तो मजबूत बंदोबस्त असलेल्या नगरात शिरला की त्याला पकडणे अवघड जाईल."

7तेव्हा यवाब, बिक्रीचा मुलगा शबा याच्या पाठलागासाठी यरुशलेमहून निघाला. त्याने बरोबर आपली माणसे, करेथी, पलेथी तसेच इतर सैनिक घेतले.

यवाब अमासाचा वध करतो

8यवाब आणि त्याचे सैन्य गिबोनजवळच्या मोठ्या पहाडाशी आले तेव्हा अमासा त्यांना सामोरा आला. यवाबाच्या अंगावर चिलखत होते. त्याने कमरबंद बांधला होता आणि म्यानात तलवार होती. यवाब आमासाच्या दिशेने चालू लागला तेव्हा त्याची तलवार म्यानातून निसटून पडली. यवाबाने ती उचलली आणि हातात धरली. 9त्याने अमासाला विचारले, "तुझे सर्व कुशल आहेना?"

आणि अमासाचे चुंबन घेण्यास यवाबाने आपला उजव्या हाताने अमासाची दाढी धरुन त्याला पुढे खेचले. 10यवाबाच्या डाव्या हातातील तलवारीकडे अमासाचे लक्ष नव्हते. पण तेवढ्यात यवाबाने अमासाच्या पोटात तलवार खुपसली, आणि त्याचा कोथळा बाहेर काढला. यवाबाला पुन्हा वार करावा लागलाच नाही. अमासा गतप्राण झाला.

शबाचा शोध चालूच

यवाब आणि त्याचा भाऊ अबीशय यांनी बिक्रीचा मुलगा शबा याचा शोध चालूच ठेवला. 11यवाबाच्या सैन्यातील एक तरुण सैनिक अमासाच्या मृतदेहाजवळ उभा राहिला आणि म्हणाला, "यवाब आणि दावीदाला ज्यांचा पाठिंबा आहे त्यांनी यवाबामागे जावे."

12अमासा रस्त्याच्या मध्याभागी रक्ताच्या थारोळ्यात पडला होता. येणारा जाणारा प्रत्येकजण थांबून हे दृष्य पाहतोय हे त्या तरुण सैनिकाच्या लक्षात आले. तेव्हा त्याने ते प्रेत रस्त्यावरुन ढकलत शेतात नेऊन टाकले. त्याच्यावर एक कापड अंथरले. 13अमासाचा देह तिथून हलवल्यावर लोक ते सरळ ओलांडून यवाबाच्या मागे चालू लागले. मग त्यांनी यवाबाबरोबर शबाचा पाठलाग सुरु केला.

आबेल बेथ व माका येथे शबाचे पलायन

14इस्राएलांच्या सर्व वंशांमधून जात शबा आबेल व बेथ माका येथे गेला. सर्व बेरीही एकत्र येऊन शबाला मिळाले.

15यवाब आपल्या माणसांसहित आबेल बेथ माका येथे पोचला. त्याच्या सैन्याने नगराला वेढा दिला. तटबंदीभोवती त्यांनी माती कचऱ्याचा ढीग रचला. त्याच्यावरुन भिंत पार करणे त्यांना सोयीस्कर ठरले असते. त्याचबरोबर त्यांनी भिंत पाडण्यासाठी भिंतीतील दगड फोडायला सुरुवात केली. 16नगरात एक चाणाक्ष बाई राहात होती. तिने नगरातून मोठ्याने ओरडून सांगितले, "माझे ऐका. यवाबाला येथे यायला सांगा. मला त्याच्याशी काही बोलायचे आहे."

17यवाब तिच्याशी बोलायला गेला. तिने त्याला तूच यवाब का म्हणून विचारले.

यवाबाने होकार भरला. तेव्हा ती म्हणाली, "माझे ऐक." यवाब म्हणाला, "सांग मी ऐकतोय." 18मग ती बाई म्हणाली, "पूर्वी लोक म्हणत गरज पडली की आबेलमध्ये यावे म्हणजे मागाल ते मिळते. 19इस्राएलमधील शांतताप्रिय,

---

खास घरांत दावीदाचा मुलगा अबशालोम याने या दासींशी लैंगिक संबंध ठेवून त्यांना भ्रष्ट केले होते पाहा 2 शमुवेल 16:21-22.

विश्वासू लोकांपैकी मी एक आहे. इस्राएलच्या एका महत्वाच्या शहराची तुम्ही नासधूस करत आहात. परमेश्वराच्या मालकीच्या वस्तुची तुम्ही मोडतोड का करता?" 20यवाब म्हणाला, "मला कशाचाच नाश करायची इच्छा नाही. तुमच्या नगराची नासधूस मी करु इच्छित नाही. 21पण एफ्राईमच्या डोंगराळ प्रदेशातील शबा नावाचा एक माणूस तुमच्या नगरात आहे. दावीद राजाविरुध्द त्याने बंड केले आहे. त्याला माझ्यापुढे हजर केलेत तर नगराला धक्का लावणार नाही."

तेव्हा ती बाई यवाबाला म्हणाली, "ठीक आहे. त्याचे मुंडके भिंतीवरुन तुझ्याकडे टाकण्यात येईल."

22मग तिने गावातील लोकांना शहाणपणाने आपले म्हणणे पटवून दिले. तेव्हा लोकांना शबाचे मुंडके धडावेगळे करुन ते यवाबाकडे तटबंदी पलीकडे फेकले.

यवाबाने रणशिंग फुंकले आणि सैन्याने नगर सोडले. जो तो आपल्या घरी परतला आणि यवाब यरुशलेम येथे राजाकडे आला.

दावीद कडील लोक

23यवाब इस्राएलचा सेनापती होता. यहोयादचा मुलगा बनाया हा करेथी आणि पलेथी यांचा प्रमुख होता. 24अदोराम हा कष्टकरीलोकांचा प्रमुख होता. अहीलुदाचा मुलगा यहोशाफाट हा अखबारनवीस होता. 25शवा कार्यवाह होता. सादोक आणि अब्याथार हे याजक होते. 26आणि याईरी ईरा हा दावीदाचा मुख्य सेवक होता.

शौलाच्या कुटुंबीयांना शासन

21 दावीदाच्या या कारकिर्दीत एकदा दुष्काळ पडला. हा दुष्काळ तीन वर्षे टिकला. तेव्हा दावीदाने परमेश्वराची प्रार्थना केली. परमेश्वराने सांगितले, "शौल आणि त्याचे खुनी (रक्तपिपासू) घराणे यावेळच्या दुष्काळाला जबाबदार आहेत. शौलने गिबोन्यांना मारले म्हणून हा दुष्काळ पडला." 2(गिबोनी म्हणजे इस्राएली नव्हेत. ते अमोरी होत. इस्राएलींनी त्यांना दुखापत न करण्याचे वचन दिले होते.* तरी शौलने गिबोन्यांच्या वधाचा प्रयत्न केला. इस्राएली आणि यहूदा लोकांविषयीच्या अति उत्साहामुळे त्याने तसे केले.)

गिबोन्यांना एकत्र बोलावून राजा दावीदाने त्यांच्याशी बोलणे केले. 3दावीद त्यांना म्हणाला, "तुमच्या साठी मी काय करु?

"इस्राएलचा कलंक पुसला जाईल आणि तुम्ही या परमेश्वराच्या प्रजेला आशीर्वाद द्याल यासाठी मी काय करु शकतो?"

4तेव्हा गिबोनी दावीदाला म्हणाला, "शौलाच्या घराण्याने जे केले त्याची सोन्यारुप्याने भरपाई होऊ शकत नाही. पण त्यासाठी इस्राएलींना जिवे मारण्याचाही आम्हाला हक्क नाही."

दावीद म्हणाला, "ठीक तर, तुमच्यासाठी मी आता काय करावे?"

5ते राजाला म्हणाले, "त्या माणसाने (शौलने) आमच्याविरुद्ध कट केला. इस्राएली प्रदेशात राहणाऱ्या आमच्या सर्व लोकांचा त्याने नि:पात करण्याचा प्रयत्न केला. 6तेव्हा शौलची सात मुले आमच्या हवाली कर. शौलला परमेश्वराने राजा म्हणून निवडले होते. तेव्हा शौलाच्या गिबा डोंगरावर त्याच्या मुलांना आम्ही देवासमक्षच फाशी देऊ."

राजा दावीद म्हणाला, "मला हे मान्य आहे. त्यांना मी तुमच्या हवाली करतो." 7पण योनाथानचा मुलगा मफीबोशेथ याला राजाने अभय दिले. योनाथान हा शौलचा मुलगा. पण दावीदाने त्याला त्याच्या कुटुंबियांच्या सुरक्षिततेचे वचन दिले होते. म्हणून मफीबोशेथला राजाने इजा पोचू दिली नाही. 8अरमोनी आणि मफीबोशेथ (हा मफीबोशेथ वेगळा) ही शौलाला रिस्पा या पत्नीपासून झालेली मुले. शौलला मखिल नावाची मुलगीही होती. अद्रीएलशी तिचे लग्न झाले होते. महोलाथी येथील बर्जिल्ल्यचा हा मुलगा. या दांपत्याची पाच मुलेही दावीदाने ताब्यात घेतली. 9या सात जणांना त्याने गिबोन्यांच्या स्वाधीन केले. गिबोन्यांनी त्यांना गिबा डोंगरावर परमेश्वरासमोर फाशी दिले. ते सातजण एकदमच प्राणाला मुकले. त्यांना ठार केले गेले ते दिवस हंगामाच्या सुरुवातीचे होते. जवाच्या पिकाच्या सुरुवातीचा तो [वसंतातील] काळ होता.

दावीद आणि रिस्पा

10अय्याची मुलगी रिस्पा हिने शोकाकुलहोऊन एक मोठे कापड त्या गिबाच्या खडकावर अंथरले. तेव्हापासून पावसाला सुरुवात होईपर्यंत ते तसेच राहू दिले. रिस्पाने रात्रंदिवस त्या मृत देहांची निगाराणी केली. दिवसा पक्ष्यांनी आणि रात्री जंगली जनावरांनी त्याचे लचके तोडू नयेत म्हणून राखण केली.

11शौलाची दासी रिस्पा काय करत आहे हे लोकांनी दावीदाच्या कानावर घातले. 12तेव्हा दावीदाने याबेश गिलाद मधील लोकांकडून शौल आणि योनाथान यांच्या अस्थी आणवल्या (शौल आणि योनाथान यांचा गिलबोवा येथे वध झाल्यावर याबोश गिलादच्या लोकांनी त्या नेल्या होत्या. बेथशान मधील भिंतीवर पलिष्ट्यांनी या दोघांचे देह टांगले होते. पण बेथशानच्या लोकांनी येऊन भरवस्तीतील ती प्रेते चोरुन नेली)

13याबेश–गिलाद मधून शौल आणि त्याचा पुत्र योनाथान या दोघांच्या अस्थी दावीदाने आणल्या. तसेच त्या फाशी दिल्या गेलेल्या सात जणांचे मृतदेहही आणले. 14शौल

इस्राएल लोकांना ... दिले होते गिबोन्यांनी इस्राएल लोकांना फसवले, तेव्हाची यहोशवाच्या वेळची ही गोष्ट आहे. पाहा यहोशवा 9:3–15.

आणि योनाथानच्या अस्थी त्यांनी बन्यामीनच्या प्रदेशात पुरल्या. शौलचे वडील कीश यांच्या कबरीत त्या पुरल्या. राजाच्या आज्ञेबरहुकूम लोकांनी हे सर्व केले. तेव्हा देवाने लोकांची प्रार्थना ऐकली आणि तिला त्याने प्रतिसाद दिला.

पलिष्ट्यांशी युध्द

15पलिष्ट्यांनी पुन्हा इस्राएलीशी युध्द पुकारले. तेव्हा दावीद आपल्या लोकांबरोबर पलिष्ट्यांशी युध्द करायला निघाला. पण यावेळी दावीद फार थकून गेला. 16त्यावेळी तेथे रेफाई वंशातला इशबी-बनोब हा एक बलाढ्य माणूस होता. त्याच्या भाल्याचे वजनच साडेसात पौंड होते. त्याच्याजवळ नवी कोरी तलवार होती. दावीदाला मारायचा त्याने प्रयत्न केला. 17पण सरुवेचा मुलगा अबीशय याने या पलिष्ट्याला मारले आणि दावीदाचे प्राण वाचवले.

तेव्हा दावीद बरोबरच्या लोकांनी दावीदाला शपथ घालून सांगितले "तुम्ही आता लढाईवर यायचे नाही. नाहीतर इस्राएल एका मोठ्या नेत्याला मुकेल."

18यानंतर गोब येथे पलिष्ट्यांशी आणखी एकदा लढाई झाली. तेव्हा हूशाथी सिब्बखय याने रेफाई वंशातील सफ याचा वध केला. 19गोब येथेच पुन्हा पलिष्ट्यांशी युध्द झाले. तेव्हा बेथलहेमचा यारेओरगीम याचा मुलगा एलहानान याने गथचा गल्याथ याला ठार केले. विणकराच्या तुरीएवढा त्याचा भाला होता.

20गथ येथे आणखी एक युध्द झाले. तेथे एक धिप्पाड पुरुष होता. त्याच्या हातापायांना सहा सहा बोटे होती. म्हणजे एकंदर चोवीस. हाही रेफाई वंशातला होता. 21त्याने इस्राएलला आव्हान दिले पण योनाथानने या माणसाचे प्राण घेतले. (हा योनाथान म्हणजे दावीदाचा भाऊ शिमी याचा मुलगा.)

22ही माणसे गथ येथील रेफाई वंशातील होती. दावीद आणि त्याचे लोक यांनी त्यांना ठार केले.

दावीदाचे देवाप्रीत्यर्थ स्तुतिगीत

22 शौल आणि इतर शत्रू यांच्या हातून देवाने सोडवल्याबद्दल दावीदाने हे स्तुतिगीत म्हटले.

2परमेश्वर हा माझा दुर्ग माझा गड माझ्या सुरक्षिततेचा आधार

3तो माझा देव माझ्या संरक्षणासाठी मी या दुर्गाच्या, देवाच्या आश्रयाला जातो देव म्हणजे माझी संरक्षक ढाल आहे त्याचे सामर्थ्य माझे रक्षण करते. परमेश्वर म्हणजे माझी लपण्याची जागा माझ्या सुरक्षिततेचे ठिकाण उंच डोंगरात असलेले. क्रूर शत्रूपासून तो मला वाचवतो

4त्यांनी माझी चेष्टा केली. पण मी मदतीसाठी परमेश्वराचा धावा केला. आणि शत्रूपासून माझा बचाव करण्यात आला.

5[शत्रूंना माझा जीव घ्यायचा होता] मृत्यूच्या लाटा माझ्याभोवती थैमान घालत होत्या मृत्युसदनाला नेणाऱ्या पुराच्या लोंढ्यात मी सापडलो होतो.

6कबरीचे पाश माझ्या भोवती आवळले होते. मृत्यूचा सापळा माझ्यासमोर तयार होता.

7तेव्हा मी परमेश्वराचा धावा केला. होय, मी त्यालाच शरण गेलो. देव त्याच्या मंदिरात होता त्याने माझा धावा ऐकला. मदतीसाठी केलेला माझा आक्रोश त्याने ऐकला.

8तेव्हा धरती डळमळली, हादरली स्वर्गाचा पाया थरथरला कारण देवाचा कोप झाला होता.

9त्याच्या नाकपुड्यांतून धूर निघत होता मुखातून अग्निज्वाळा बाहेर पडत होत्या ठिणग्या बरसत होत्या.

10आकाश फाडून परमेश्वर खाली अवतरला. काळ्याकुट्ट ढगावर उभा राहिला.

11करुबावर आरुढ होऊन तो उडत होता. वाऱ्यावर स्वार झाला होता.

12परमेश्वराने दाट काळे ढग स्वत:भोवती तंबू सारखे वेढून घेतले होते. त्याने त्या दाट गडगडणाऱ्या मेघामध्ये पाणी भरुन ठेवले होते.

13त्याचा एवढा प्रखर प्रकाश पडला की निखारे धगधगू लागले.

14परमेश्वर आकाशातून गरजला त्याचा आवाज सर्वत्र दुमदुमला

15त्याने विजांचे बाण सोडले आणि शत्रूची दाणादाण उडाली परमेश्वराने विजा पाठवल्या आणि लोक भीतीने सैरावैरा पळाले

16परमेश्वरा, तुझ्या घनगंभीर आवाजात तू बोललास तेव्हा तुझ्या नाकपुड्यातील सोसाट्याच्या उच्छ्वासाने [समुद्राचे पाणीही मागे हटले] समुद्राचा तळ दिसू लागला, पृथ्वीचा पाया उघडा पडला.

17मला परमेश्वराने आधार दिला वरुन तो खाली आला. मला धरून त्याने संकटांच्या खोल पाण्यातून बाहेर काढले.

18शत्रू मला वरचढ होता त्यांना माझा मत्सर वाटला शत्रू बलाढ्य होता पण परमेश्वराने मला वाचवले

19मी अडचणीत होतो तेव्हा शत्रूने माझ्यावर हल्ला केला. पण देवाने मला आधार दिला.

20परमेश्वराचा माझ्यावर लोभ आहे म्हणून त्याने मला सोडवले. मला त्याने सुरक्षित स्थळी नेले.

21मी केले त्याचे फळ परमेश्वर मला देईल कारण मी योग्य तेच केले. मी गैर काही केले नाही, तेव्हा त्याचे चांगले फळ तो मला देईल.

22कारण मी परमेश्वराचे आज्ञापालन केले. देवाविरुध्द कोणताही आपराध मी केला नाही.

23परमेश्वराचे निर्णय मी नेहमी ध्यानात ठेवतो त्याच्या नियमांचे पालन करतो.

24माझे आचरण शुध्द आणि निर्दोष आहे.

25तेव्हा परमेश्वर त्याचे फळ मला देणारच. कारण माझी वर्तणूक योग्य आहे. त्याच्या दृष्टीने मी वावगे केलेले नाही. तेव्हा तो माझे भले करील.

26एखाद्याचे आपल्यावर खरे प्रेम असेल तर आपणही त्याची भरपाई खऱ्या प्रेमाने करु तो आपल्याशी प्रामाणिक असेल तर आपणही प्रामाणिक राहू.

27परमेश्वरा, जे लोक चांगले आणि शुध्द आचरणाचे आहेत त्यांच्याशी तूही तसाच वागतोस. पण दुष्ट आणि बदमाशांशी तूही कुटिलतेने वागतोस.

28परमेश्वरा, दीनांना तू मदत करतोस, गर्विष्ठांना धडा शिकवतोस

29परमेश्वरा, तू माझा दीप आहेस माझ्या भोवतीचा अंधकार तू उजळवून टाकतोस

30परमेश्वरा, तुझ्या मदतीनेच मी सैन्यावर चाल करु शकतो. देवाच्या मदतीनेच मी शत्रूंची भिंतसुध्दा पार करु शकतो.

31देवाची सत्ता सर्वंकष आहे. देवाचे वचन कसोटीला उतरलेले आहे. जे त्याच्यावर भरवसा टाकतात त्यांचे तो रक्षण करतो.

32या परमेश्वरा खेरीज दुसरा देव कोणता? याच्याखेरीज भक्क म दुर्ग कोण?

33देव माझा मजबूत दुर्ग आहे. सात्विक लोकांना तो आपल्या मार्गाने नेतो.

34देव मला हरणासारखे वेगाने पळण्यास मदत करतो. तो मला आत्मविश्वास देतो आणि उच्च स्थानावर तो मला अढळ ठेवतो.

35युध्दकलेत तो मला तरबेज बनवतो त्यामुळे माझे बाहू भक्क म धनुष्याने शिरसंधान करु शकतात.

36देवा, तूच मला वाचवलेस आणि जिंकायला मदत केलीस. शत्रूचा पाडाव करण्यात मला हात दिलास.

37माझ्या पायांत बळ दे म्हणजे मी न अडखळता ताठ चालू शकेन.

38शत्रूंचा नि:पात होईपर्यंत मला त्यांचा पाठलाग करायचा आहे. त्यांचा उच्छेद होई पर्यंत मी परतणार नाही.

39त्यांचा मी नाश केला. त्यांचा पराभव केला. आता ते शत्रू डोके वर काढू शकणार नाहीत. होय, ते माझ्या पायदळी तुडवले गेले.

40देवा, युध्दात तू मला वरचढ केलेस. शत्रूचा पाडाव केलास.

41त्यांना मला पाठ दाखवायला लावलेस, म्हणजे मी त्यांच्यावर वार करु शकेन.

42शत्रू मदतीसाठी याचना करु लागले पण कोणीही त्यांच्या मदतीला आले नाही. त्यांनी देवाचा धावाही केला त्यानेही त्यांच्याकडे पाठ फिरवली.

43माझ्या शत्रूची मी खांडोळी केली. जमिनीवरच्या धुळीसारखे ते क:पदार्थ बनले. त्यांचा मी चेंदामेंदा केला. चिखल तुडवावा तसे मी त्यांना तुडवले.

44माझ्यावर जे चाल करुन आले त्यांच्यापासून तू मला संरक्षण दिलेस. त्यांच्यावर राज्यकर्ता म्हणून मला नेमलेस.ज्यांना मी कधी बघितले नव्हते ती राष्ट्रे माझे दास झाली.

45आता दूर देशचे लोक माझे ऐकतात जेव्हा ते माझी आज्ञा ऐकतात. तात्काळ माझा शब्द मानतात. माझा त्यांना धाक वाटतो.

46भीतीने ते गर्भगळीत होतात. हे परदेशी लोक जिथे लपून बसले होते ती जागा सोडून भीतीने थरथर कापत बाहेर येतात.

47परमेश्वर जिवंत आहे. माझ्या दुर्गाची मी स्तुती करतो देव महान आहे. तो माझा रक्षणकर्ता दुर्ग आहे.

48त्यानेच माझ्या शत्रूंना धडा शिकवला. लोकांना माझ्या शासनामध्ये ठेवले.

49देवा, तू माझे वैऱ्यांपासून रक्षण केलेस. मला विरोध करणाऱ्यांचा पाडाव करण्याचे सामर्थ्य मला दिलेस. दुष्टांपासून मला वाचवलेस.

50म्हणून मी राष्ट्राराष्ट्रांमध्ये आभारपूर्वक तुझी स्तुतिस्तोत्रे गाईन. तुझे नामसंकीर्तन करीन.

51परमेश्वर राजाला युध्दात विजयी करतो. आपल्या अभिषिक्त राजाबद्दल परमेश्वर खरे प्रेम दाखवतो.दावीद आणि त्याचे वंशज यांचे तो निरंतर कल्याण करील.

दावीदाचे अखेरचे बोल

23 दावीदाची ही अखेरची वचने;

इशायपुत्र दावीदाचा हा संदेश देवामुळे ज्याला थोरवी प्राप्त झाली त्याचा हा संदेश याकोबच्या देवाचा हा अभिषिक्त राजा इस्राएलचा गोड गळ्याचा गायक

2परमेश्वराचा आत्मा माझ्या मार्फत बोलला त्याचे शब्द माझ्या मुखी होते.

3इस्राएलचा देव हे बोलला इस्राएलचा दुर्ग मला म्हणाला, “जो न्यायाने राज्य करतो, जो देवाविषयी आदर बाळगून राज्य करतो

4तो माणूस उष: कालच्या प्रभे सारखा असेल, निरभ्र सकाळ असावी तसा असेल, पावसानंतर येणाऱ्या उन्हासारखा असेल पाऊस कसा तर ज्याच्यामुळे जमिनीतून कोवळे गवत तरारून येतं असा.”

5देवाने माझे घराणे बळकट व सुरक्षित केले. देवाने माझ्याबरोबर एक कायमचा करार केला. तो सर्व दृष्टींनी माझ्या भल्याकरताच आहे याची त्याने खातरजमा करून घेतली. त्याने असा मजबूत करार केला आणि आता तो त्याचा भंग करणार नाही. हा करार म्हणजे माझा उध्दारच होय. हा करार म्हणजेच मला हवे होते ते सर्व काही होय परमेश्वर माझ्या घराण्याची. भरभराट करील.

6पण दुष्ट माणसे काट्यांसारखी असतात लोक काटा धरून ठेवत नाहीत, फेकून देतात.

7त्याचा स्पर्श झाला तर लाकडी आणि पंचदातूचा भाला टोचावा तशा वेदना होतात. [होय, असा माणूस काट्यासारखा असतो] त्यांना आगीच्या भक्ष्य स्थानी टाकतील आणि ती जळून खाक होतील.

दावीदाचे सैन्य

8दावीदाच्या पदरी असलेल्या वीरांची नावे अशी; योशेब-बश्शेबेथ तखमोनी. हा रथावरच्या सेवकांचा मुख्य होता. असनी अदीनो म्हणूनही त्याला ओळखतात. त्याने एका वेळी आठशे जणांना ठार केले.

9त्याच्या खालोखाल. अहोही येथील दोदय याचा मुलगा एलाजार. पलिष्ट्यांना आव्हान दिले त्यावेळी दावीदाबरोबर असलेल्या तीन वीरांपैकी एक. ते युध्दाच्या तयारीने आले, पण इस्राएल सैनिक पळून गेले होते.
10थकून अंगात त्राण राहिलं नाही तोपर्यंत एलाजार पलिष्ट्यांशी लढत राहिला. तलवार घट्ट पकडून त्याने लढा चालू ठेवला. परमेश्वराने त्या दिवशी मोठा विजय घडवून आणला. एलाजारची युध्दात सरशी झाल्यावर मग लोक तिथे आले. पण शत्रू सैनिकांच्या मृतदेहावरच्या वस्तू गोळा करायला तेवढे ते आले.

11हरार येथील आगे याचा मुलगा शम्मा हा ही होता. पलिष्टी चालून आले तेव्हा एका कडधान्याच्या शेतात हे युध्द झाले. लोकांना पलिष्ट्यांसमोरुन पळ काढला.
12पण शम्मा शेताच्या ऐन मध्यावर उभा राहिला आणि त्याने एकट्याने त्यांना तोंड दिले. त्याने पलिष्ट्यांचा पराभव केला. परमेश्वराने इस्राएलला त्यादिवशी मोठा विजय मिळवून दिला.

तीन शूर योध्दे

13दावीद एकदा अदुल्लामच्या गुहेत होता आणि पलिष्टी सैन्याचा तळ खाली रेफाईच्या खोऱ्यात होता. त्यावेळी तीस शूरांपैकी तिघेजण दावीदाकडे जायला म्हणून थेट गुहेपर्यंत अक्षरश: सरपटत गेले.

14नंतर एकदा दावीद गडावर असताना पलिष्ट्यांची टोळी बेथलहेम येथे होती.
15दावीद आपल्या गावाचे पाणी पिण्यासाठी व्याकुळ झाला होता तो म्हणाला, "बेथलेहेमच्या वेशीजवळच्या विहिरीतले पाणी मला कुणी आणून दिले तर किती बरे होईल." खरोखरच कोणी तसे करावे म्हणून तो बोलत नव्हता. तो आपला उगाच तसे म्हणाला.

16पण या तीन शूरांनी पलिष्ट्यांच्या ठाण्यातून धाडसाने तोंड देत मार्ग काढला. आणि बेथलहेमच्या वेशीजवळच्या विहिरीतले पाणी काढून दावीदाला प्यायला आणून दिले. दावीदाने ते प्यायचे नाकारले. त्याने ते परमेश्वराला अर्पण म्हणून जमिनीवर ओतून टाकले.
17दावीद म्हणाला, "परमेश्वरा, हे पाणी मी कसे पिऊ? हे पाणी मी प्यायलो तर ज्यांनी आपले प्राण माझ्यासाठी धोक्यात घातले त्यांचे रक्तच मी प्राशन केल्यासारखे होईल." म्हणून तो ते पाणी प्याला नाही. त्या तीन शूर वीरांनी यासारखी अनेक धाडसे केली.

इतर शूर योध्दे

18सरूवेचा मुलगा यवाब याचा भाऊ म्हणजे अबीशय. अबीशय या तीन वीरांचा नायक होता. आपल्या भाल्याने त्याने तीनशे शत्रू सैनिकांना ठार केले, आणि त्या तिघांमध्ये नाव मिळवले.
19त्या तिघांमध्ये तो सर्वाधिक प्रसिद्ध होता. त्यांचा तो नायकही होता. पण तो त्यांच्यापैकी नव्हता.

20यहोयादा याचा मुलगा बनाया हाही एक होता. तो एका पराक्रमी माणसाचा पुत्र होता. तो कबसेल इथून आलेला होता. बनायाने बरेच पराक्रम गाजवले. मवाबमधील अरीएलच्या दोन मुलांना त्याने मारले. एकदा बर्फ पडत असताना त्याने गुहेत शिरून सिंह मारला.
21एका धिप्पाड मिसरी माणसालाही त्याने मारले. या मिसरी माणसाच्या हातात भाला होता तर बनायाच्या हातात फक्त काठी. बनायाने त्याचा भाला हिसकावून घेतला आणि त्याच्याच भाल्याने त्या मिसरी माणसाचा जीव घेतला.
22बनायाने अशी बरीच कृत्ये केली. त्यानेही या तिघांइतकाच नावलौकिक मिळवला.
23तो तीस वीरांच्या (तीस वीर-दावीदाच्या अतिशय शूर सैनिकांचा गट म्हणजे हे लोक होत.) पेक्षा अधिक प्रसिद्ध होता. पण तरी पहिल्या तिघांच्या पदाला तो पोचला नाही. दावीदाने त्याला आपल्या अंगरक्षकांचा प्रमुख म्हणून नेमले.

तीस शूर वीर

24यवाबाचा भाऊ असाएल हा त्या तिसातला एक होता. बाकीच्या वीरांची नावे पुढीलप्रमाणे: बेथलहेममधील दोदो याचा मुलगा एलहानान,
25शम्मा हरोदी, अलीका हरोदी,
26हेलस पलती, इक्के श तकोई याचा मुलगा ईरा,
27अबीयेजर अनाथोथी, मबुन्नय हुशाथी,
28सलमोन अहोही, महरय नटोफाथी,
29बाना नटोफाथी याचा मुलगा हेलेब, बन्यामीनच्या वंशातील, गिबामधला रीबय याचा मुलगा इत्तय,
30बनाया पिराथोनी, गाश झऱ्याजवळचा हिद्दय,
31अबी-अलबोन अर्बाथी, अजमावेथ बरहूमी,
32अलीहाबा शालबोनी, याशेन घराण्यातला योनाथान,
33शम्मा हारारी, शारार अरारी याचा मुलगा अहीयाम,
34माकाथीचा मुलगा अहसबय याचा मुलगा अलीफलेट, अहिथोफेल गिलोनी याचा मुलगा अलीयम,
35हेस्री कर्मेली, पारय अर्बी
36सोबा मधील नाथोन याचा मुलगा इगाल, बानी यादी,
37सेलक अम्मोनी, सरुवेचा मुलगा यवाब याचा शस्त्रवाहक नहरय बैरोथी,
38ईरा इथ्री, गारेब इथ्री,
39उरीया हित्ती, असे एकंदर सदतीस.

दावीद सैन्याची शिरगणती करायचे ठरवतो

24 इस्राएलवर परमेश्वराचा पुन्हा एकदा कोप
झाला. आणि त्याने दावीदाला इस्राएलांविरुध्द
चेतवले. दावीद म्हणाला, “आधी इस्राएल आणि यहूदा
यांची शिरगणती करा.”
2राजा दावीद सेनापती यवाबाला म्हणाला, “दानपासून
बैरशेबापर्यंत इस्राएलच्या झाडून सर्व वंशातील लोकांची
मोजदाद करा. म्हणजे मग मला लोकसंख्या किती आहे
ते कळेल.”
3पण यवाब राजाला म्हणाल, “आपले लोक कितीही
असोत देव परमेश्वर त्यांना शतगुणित करो. तुम्हाला हे
सर्व पाहायला मिळो पण तुम्हाला असे का करावेसे वाटते?”
4पण राजा दावीदाचे शब्द यवाबाच्या शब्दांपेक्षा प्रभावी
ठरले आणि त्यांनी यवाबााले आणि इतर सैन्याधिकाऱ्यांना
इस्राएल प्रजेची मोजदाद करण्यास सांगितले. तेव्हा ते सर्व
या कामाला लागले. **5**यार्देन ओलांडून त्यांनी आरोएर
येथे तळ दिला. ही जागा नगराच्या उजवीकडे होती. (नगर
याजेरच्या वाटेवर, गादच्या खोऱ्याच्या मध्यावर आहे.)
6तेथून ते गिलादला आणि पुढे तहतीम होदशी या प्रदेशात
गेले. दान्यात आणि तिथून वळसा घेऊन सीदोन येथे गेले.
7सोर (तायर) हा गड आणि हिव्वी व कनानी यांची नगरे
इकडे ते गेले. तेथून यहूदा देशाच्या दक्षिण दिशेला बैर-शेबा
इथपर्यंत गेले. **8**सगळा प्रदेश पालथा घालून ते नऊ महिने
वीस दिवसांनी यरुशलेम येथे पोचले.
9यवाबाने प्रजेच्या मोजदादीची यादी राजाला दिली.
इस्राएलमध्ये तलवारधारी पुरुष आठ लक्ष होते. यहूदात
ही संख्या पाच लक्ष होती.

दावीदाला परमेश्वराकडून शिक्षा

10हे काम पार पाडल्यावर मात्र दावीदाला मनोमन
लाज वाटली. तो परमेश्वराला म्हणाला, “माझ्याहातून हे
मोठे पाप घडले आहे. या माझ्या अपराधाबद्दल मला क्षमा
कर. माझा हा मोठाच मूर्खपणा झाला आहे.”
11दावीद सकाळी उठला तेव्हा दावीदाचा संदेष्टा गाद
याला देववाणी ऐकू आली. **12**परमेश्वर त्याला म्हणाला,
“दावीदाला जाऊन सांग, ‘परमेश्वर म्हणतो, तुझ्यापुढे मी
तीन गोष्टी ठेवतो त्यापैकी एकीची निवड कर.’”
13गादने दावीदाकडे येऊन त्याला हे सर्व सांगितले. तो
दावीदाला म्हणाला, “तिन्हीपैकी एकीची निवड कर. तुझ्या
देशात सात वर्षे दुष्काळ पडावा, किंवा शत्रूंनी तीन महिने
तुझा पाठलाग करावा की तीन दिवस रोगराई पसरावी?
विचार कर आणि मी परमेश्वराला काय सांगावे ते सांग.”
14दावीद गादला म्हणाला, “मी पेचात सापडलो आहे
खरा! पण परमेश्वर दयाळू आहे. परमेश्वरच मला शिक्षा
देवो. लोकांच्या हाती मी पडू नये.”
15तेव्हा परमेश्वराने इस्राएलवर रोगराई ओढवू दिली.
सकाळी तिची सुरुवात होऊन नेमलेल्या काळपर्यंत ती
राहिली. दान पासून बैरशेबापर्यंत सत्तर हजार माणसे
मृत्युमुखी पडली. **16**यरुशलेमच्या संहारासाठी देवदूताचा
हात उंचावला पण झाल्या गोष्टीबद्दल परमेश्वराला फार
वाईट वाटले. लोकांचा संहार करणाऱ्या देवदूताला
परमेश्वर म्हणाला, “आता पुरे तुझा हात खाली घे.”
तेव्हा हा देवदूत अरवना यबूसी याच्या खळ्याजवळ
होता.

अरवनाचे खळे दावीद विकत घेतो

17लोकांना मारणाऱ्या देवदूताला दावीदाने पाहिले. दावीद
परमेश्वराला म्हणाला, “माझे चुकले माझ्या हातून पाप
घडले आहे. पण हे लोक मेंढरांसारखे माझ्या मागून
आले. त्यांचे काहीच चुकले नाही. तेव्हा तू मला आणि
माझ्या कुटुंबियांना शिक्षा कर.”
18त्या दिवशी गाद दावीद कडे आला. तो म्हणाला,
“अरवना यबूसीच्या खळ्यावर परमेश्वराप्रीत्यर्थ एक वेदी
बांध” **19**दावीदाने मग परमेश्वराच्या इच्छेनुसार गादच्या
म्हणण्याप्रमाणे केले. तो अरवनाला भेटायला गेला.
20अरवनाने राजाला आणि त्याच्या सेवकांना येताना
पाहिले. त्याने पुढे होऊन जमिनीपर्यंत लवून नमस्कार
केला. **21**अरवना म्हणाला, “माझे स्वामी का बरे आले
आहेत?”
दावीद म्हणाला, “तुझे खळे विकत घ्यायला. म्हणजे
मग मी परमेश्वरा प्रीत्यर्थ इथे एक वेदी बांधीन. मग
रोगराई संपुष्टात येईल.”
22अरवना म्हणाला, “स्वामीनी मनाला येईल ते अर्पण
करण्यासाठी घ्यावे. होमबलीसाठी हे बैल आहेत. इंधनासाठी
मळणीची औते आणि बैलांचे सामान आहे. **23**महाराज,
हवे ते मी तुम्हाला देईन.” महराजांवर परमेश्वराची मर्जी
असावी अशीही कामना त्याने पुढे व्यक्त केली.
24पण राजा अरवनाला म्हणाला, “नाही, तुला मी खरे
सांगतो, मी ही जमीन विकतच घेणार आहे. फुकटात
मिळालेले मी होमबली म्हणून परमेश्वर देवाला अर्पण
करणार नाही.”
तेव्हा दावीदाने खळे आणि बैल पन्नास शेकेल चांदी
देऊन विकत घेतले. **25**मग तेथे परमेश्वराप्रीत्यर्थ वेदी
बांधली. होमबली आणि शांत्यार्पणे केली.
परमेश्वराने त्याची प्रार्थना ऐकली. इस्राएलवरील
रोगराई परमेश्वराने संपुष्टात आणली.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:
- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: http://www.wbtc.org

Order online – To order a copy of our texts online, go to: http://www.wbtc.org

Current license agreement – *This license is subject to change without notice. The current license can be found at:* http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html